

25X1

Page Denied

STAT

ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

STAT

Ι.Β.ΣΤΑΛΙΝ

**ΘΑΥΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΗΤΗΣ
Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ**

(Ομιλία που έγινε στις 21/12/1949 σε συγκέντρωση
κομμουνιστών και αγωνιστών της Ελλάδας)

**ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

STAT

ΕΛΛΗΝΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Ι.Β.ΣΤΑΛΙΝ

**Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΗΤΗΣ
Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ**

Ομιλία του Στάλιν στις 21/12/1949 επί συγκέντρωση
κομμουνιστών και δημοκρατών της Ελλάδας

STAT

**ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

STAT

Page Denied

STAT

ΙΣΤΟΡΙΑ ΒΗΣΣΑΡΙΟΝΟΒΙΤΣ ΣΤΑΛΙΝ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΗΣ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΗΤΗΣ - Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ

(Ομιλία του σ. Μ. Ζαχαριάδη που έγινε στις 21/12/1948 σε συγκέντρωση κομμουνιστών και αγωνιστών της Ελλάδας)

STAT

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Μαζευτήκαμε σήμερα εδώ να τιμήσουμε το Μεγάλο Στάλιν, τον οδηγητή και δάσκαλο μας, τον τιμονιέρη που κρατά στέρεα στα χέρια του το τιμόνι της Ιστορίας και οδηγά αλάνθαστα, μέσα από σκόπελους και ύφαλους, την ανθρωπότητα στην τελική και ολοκληρωτική απελευθέρωση της από κάθε σκλαβιά, εκμετάλλευση και πτωχευμένη, στον κομμουνισμό. Άκουσατε τις μέρες αυτές και άλλους ομιλητές. Επιτρέψτε και σε μένα εξ' ονόματός σας να προσφέρω την τιμήσή μας στο μεγάλο μας αρχηγό.

Ο μπρξισμός-λενινισμός εκφράζει επιστημονικά, φωτίζει θεωρητικά και οργανώνει και καθοδηγεί πρακτικά την πάλη της εργατιάς, όλων των εργαζομένων, ολοκληρωτής της προοδευτικής ανθρωπότητας για το σοσιαλισμό, για την πανανθρώπινη κομμουνιστική κοινωνία.

Τά δεμέλια της ολιστικοδιαλεκτικής κοσμοθεωρίας μας τάχισαν οι μεγάλοι διανοητές και οι μεγάλοι επαναστάτες Μάρξ και Ένγκελς. Αυτοί πρώτοι ανακάλυψαν και διατύπωσαν τους διαλεκτικούς νόμους της εξέλιξης και της

κίνησης στη ζωή, στην κοινωνία και στη νέηση. Και προ-
καθόρισαν την εκμηδένιση του κεφαλαιοκρατικού ~~καπιταλιστικού~~
συστήματος, τη ρασανιστική, μά ιστορικά αναπό-
τρεπτη πορεία της ανθρωπότητας, με πρωταθλητή την έρ-
γατική τάξη, προς τη σοσιαλιστική κοινωνία, προς τον κομ-
μουισμό. Ο Λένιν συνέχισε και ανάπτυξε παραπέρα τό-
μαξισμό στην εποχή του ιμπεριαλισμού και της προλατα-
ρικής επανάστασης. Διατύπωσε θεωρητικά και οργάνωσε
και καθοδήγησε αρχικά την αντροπή του τσαρισμού,
της κυριαρχίας του κεφαλαίου στο 1/6 του κόσμου και την
έξοδο, και ανάπτυξη του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους
στον κόσμο, της Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών
Δημοκρατιών. Ο Λένιν για να φέρει σέ πέρας την κοσμο-
στομική αυτή αποστολή του έχτισε τη νέου τύπου επανα-
στατική οργάνωση, το Μπολσεβίκικο Κόμμα. Τό άτσάλωσε
την πάλη ενάντια στο φιλοσοφικό αντιδραστικό ιδεαλισμό
πού θέλγει, στηρίζοντας ερήν στα νεώτερα δοσμένα της
επιστήμης. να ανασκευάσει και εξουδετερώσει τό διαλεχτι-
κό υλισμό. και ~~καταργήσει~~ τη διαλεχτικοβλιστική φιλοσοφία μας
σάν τη μόνη δυνατή επιστημονική κοσμοθεωρία πού φω-
τίζει την ~~επιστήμη~~ και εξασφαλίζει τη διαρκή και απρόσκο-
πη εξέλιξη από κατάκτηση προς κατάκτηση, δλο μπρο-
στά, πάντα μπροστά. Πολέμησε και συνέτριψε τό ρουσικό-
μονοδικαιώτικό ~~τά δίκαια~~, και απαραίτητη προϋπόθεση για τη
νίκη, και τη στρέωση της επανάστασης, της δικτατορίας
του προλαταριάτου. ~~και~~ τη ~~εξουδετέρωση~~ της σοσιαλιστικής
αντικαταστάσης. Ο Λένιν ~~επέκτεινε~~ και ~~πυρήνισε~~ τό διε-
θνή, όππορτουισμό και ρεφορμισμό σάν πρωταρχικό δρο-
μή για την ~~ανδρωση~~, τη μαζικοποίηση και τη νίκη του παγ-
κόσμου κομμουνιστικού κινήματος. Ο Λένιν κράτησε πάν-
τα πεντακάθαρη, τη σημαία του κομμουνισμού ενάντια σέ
κάθε παρέκκλιση και ταλάντευση πού έκδηλωνόταν μέσα
στίς ~~έξοδο~~ του γραμμές. Ο Λένιν πολέμησε άμείλιχτα τόν

τροτοκισμό. Ο Λένιν διδάξε το κόμμα ότι ζήτημα ζωής-θανάτου, για τον ίδιο και για την υπόθεση που υπερασπίζεται, είναι να στέκει πάντα στενά δεμένο με την εργασία και τον εργαζόμενο λαό, πάντα οργανωτής και οδηγός τους. Και ότι για να ναι οι δεσμοί με τις μάζες αδιάρρηκτοι, το κόμμα πρέπει όχι μόνο να διδάσκει μά και να διδάσκεται από τις μάζες, χωρίς να φοβάται ποτέ να λείπει την αλήθεια στις μάζες, να ξεσκεπάζει τα λάθη του απροστά στους εργαζόμενους και να τα διορθώνει με τη βοήθειά τους.

Στο έργο αυτό του Λένιν, ο Στάλιν στάθηκε πάντα ο πιο πιστός μαθητής, ο πιο συνεπής βοηθός, συνεργάτης και συμπαραστάτης. Και ύστερα από θάνατο του Λένιν, εδώ και είκοσι πέντε χρόνια, ο Στάλιν πήρε στο χέρι του τό τιμόνι. Και όδηγά από τότε με την ίδια σιγουριά, συνεχίζοντας και αναπτύσσοντας μέσα στις καινοεργίες συνθήκες το μαρξισμό-λενινισμό.

Τέσσερις γίγαντες στη σκέψη, τέσσερις κολοσσοί στην επαναστατική οργάνωση και δράση θεμελιώνουν το παγκόσμιο οικοδόμημα του κομμουνισμού. Τέσσερις γάρτοι άδελφοί που φωτίζουν τον ίδιο δρόμο όλωνά και πιο πέρα, το δρόμο που βαδίζει η ανθρωπότητα προς την πανανθρώπινη κομμουνιστική κοινωνία.

Το προλεταριάτο βρίσκται σε θανάσιμη αντιπαράθεση με την παγκόσμια κεφαλαιοκρατία. "Αν οι Μάρξ-Ενγκελς προδιέγραφαν την πορεία της ιστορικά προκηθομένης συντριβής της κεφαλαιοκρατικής κυριαρχίας και ο Λένιν θεωρητικά ολοκλήρωσε, και πραχτικά ἐγκαινίασε, την πραγματοποίηση της ιστορικής αυτής αποστολής της εργατικής τάξης, ο Στάλιν θεωρητικά και πραχτικά ολοκληρώνει και αποπερατώνει το έργο της συντριβής του καπιταλισμού, της απελευθέρωσης της ανθρωπότητας από τον ιμπεριαλιστικό ζυγό, της ανοικοδόμησης της σοσιαλιστικής

κοινωνίας και της τελικής νίκης του κομμουνισμού σ' όλον τον κόσμο.

«Στόν αιώνα πού ζούμε όλοι οι δρόμοι οδηγούν στόν κομμουνισμό», λέει ο Μόλοτοφ. Ο μεγάλος λοιπόν και ανυπέρβλητος αρχιτέκτονας του κομμουνισμού είναι: ο Στάλιν.

«Οι καιροί πού ζούμε μαζί σας, σύντροφοι, είπε ο Μάλενκοφ, θά μπούν στην ιστορία της Πατρίδας μας, σάν ή μεγάλη Σταλινική εποχή».

Οι Άρχαιοι: Άθηναίοι τήν εποχή της πιο μεγάλης τους ακμής, όταν έχτισαν τον Παρθενώνα, τήν ονόμασαν Χρυσό Αιώνα. Όμως μπορούσαν νά γίνει σύγκριση ανάμεσα στην εποχή του Περικλή, πού γιά βασικό της γνώρισμα είχε τή δουλοκτησία, μέ τό Χρυσό Σταλινικό Αιώνα, πού ανατέλλει και θεμελιώνεται στη Σοβιετική Ένωση και πού ή άχτινοβολία του φωτίζει και θερμαίνει όλόκληρο τον κόσμο, όλόκληρη τήν ανθρωπότητα, τον αιώνα όπου ή ανθρωπότητα αυτή πραγματοποιεί κάτω άπτήν ήγεσία του Μπολσεβικισμού, του κόμματος των Λένιν και Στάλιν, τον προφητικό δραματισμό του Ένγκελς γιά τό πέρασμά της άπό κράτος της αναγκαιότητας στό κράτος της ελευθερίας;

Η μεγάλη σταλινική δημιουργία φωτίζει και θερμαίνει μέ τήν άχτινοβολία της και τή δική μας σκέψη, τή ζωή και τή δράση μας. Πυργώνει μέσα μας τή γρανιτένια πεποίθηση ότι παρόλες τίς αντιξοότητες και τίς προσωρινές δυσκολίες, τό σταλινικό φώς πού έρχεται άπτήν Ανατολή θά σκορπίσει και τά δικά μας σκοτάδια.

Βασική και πρωταρχική προϋπόθεση γι' αυτό είναι, όπως εμείς, οι κομμουνιστές της Ελλάδας, φανούμε στην χώρα μας άξιοι μαθητές του Στάλιν.

Όσο δύσκολο κι αν είναι νά σκιαγραφήσεις τή ζωή και τό έργο του Στάλιν, όμως είναι ολοφάνερο ότι, γιά νά τά πγάλουμε παλληκαρίσια πέρα στην Ελλάδα, πρέπει νά μά-

Θυμμε καλά τό Στάλιν, τή ζωή, τό έργο, τή δημιουργία του, νά τόν γνωρίσουμε σάν πρωταθλητή καλαισθή στο στίβο τής θεωρίας καί τής πράξης, σάν κομματικό ήγέτη, σάν ανυπέρβλητο γκρεμιστή του παλιού καί οίκοδόμο του νέου, σάν μεγαλοφυή στρατηλάτη, σάν μπροστάρη τής επιστήμης, σάν κομμουνιστή καί σάν άνθρωπο.

Έμεις, ή σταλινική γενιά στο παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα, ζούμε στο πιο αποφασιστικό πέραςμα που γνώρισε ή ιστορία στή χιλιόχρονη πορεία τής. Πρωτόστάτης καί οδηγητής μās στέκεται ο Στάλιν. Μιά είναι ή σκέψη μας: νά φανοῦμε αντίξοι του. Καί γι' αυτό ένας τρόπος υπάρχει: νά διδαχτοῦμε από μεγαλούργημά του, νά σταθοῦμε ίκανοί μαχητές του μεγάλου στρατού του.

Αυτή είναι καί ή πιο αξια καί σύμφωνα μέ τό σταλινικό πνεῦμα τίμιση στά 70 χρόνια του.

Ι. Ο ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ:

Γιά νά συλλάβει κανένας ὅλο τό μεγαλειό του Στάλιν πρέπει νά τότε δει μέσα στο μεγαλειό τής εποχής που ζούμε.

Στεκόμαστε στο μεταίχμιο ενός ιστορικού παρόματος από έναν κόσμο που πεθαίνει, που ξεψυχά, σέ έναν κόσμο που γεννιέται, που ανατέλλει. Σ' έναν κόσμο που πρόβαλε κιόλας καί κατοχυρώνεται παγκόσμια σάν πραγματικότητα, σά βίωμα στή Μεγάλη, Λαβιατική Ένωση. Κόσμο που δημιουργιέται στήν Κίνα των πεντακοσίων περίπου εκατομμυρίων ανθρώπων, στίς χώρες τής Λατινής Αμερικής, στή νέα Γερμανία τής δημοκρατίας καί τής ειρήνης. Στίς εκατοντάδες εκατομμύρια καρδιές που παλεύουν γιά τή λευτεριά καί τό φῶς σ' ὅλες τίς χώρες που κυριαρχεί ακόμα ο καπιταλισμός. Παραστεκόμαστε στο πέραςμα απτή σκλαβιά τής κεφαλαιοκρατίας, τήν τελευταία

αυτή μορφή εκμετάλλευσης και δουλείας που γνώρισε η Ιστορία, στη λυττερία του κομμουνισμού.

Τό πέραςμα αυτό τό μοναδικό στην Ιστορία, τό φω-
τίζει ή μεγαλοφονία του Στάλιν και τό πραγματοποιούν
οί κομμουνιστές όλου του κόσμου, οδηγητές και οργανωτές
όλων των εργαζομένων της γης κάτω απτήν ηγεσία και
τήν καθημερινή, ζωντανή καθοδήγησή του.

Ο Στάλιν σάν προσωπικότητα, μέ τό έργο και τή
εγμιουργία του, μας δίνει τήν ανώτατη σύλληψη και σύν-
θεση όλων των προβλημάτων της ανθρωπότητας, όπως συσ-
σχευτήσαν στο χιλιόχρονο βάδισμά της απτά σκοτάδια
πρός τό φώς και πού βρίσκουν τώρα τή λύση τους στην
πάλη της, πού διεξάγεται κάτω απτήν ανώτατη άρχηγία του,
πάλη πού σπάζει στην εποχή μας τά τελευταία δεσμά της
ταπεινώσης και της έβας και θαδίζει προς τόν κομμουνισμό.

Ο Μάρξ στις θέσεις του γιά τόν Φόιερμπαχ γρά-
φει: «Οί φιλόσοφοι μόνο κατά διαφορετικούς τρόπου έ-
ξηγηθεσαν τόν κόσμο, μά τό ζήτημα συνίσταται στο
νά τόν μεταβάλλεις». (Μάρξ-Ένγκελς. "Απαντα στα
ρώματα, τ. ΙΓ, σελ. 591). Η φιλοσοφία μας, ή κοσμο-
γονία του διαλεκτικού όλισμού είναι ή επιστήμη της με-
ταβολής του κόσμου. Καί οί μεγάλοι μας άρχηγοί είναι
οί μεγάλοι μεταμορφωτές του κόσμου.

Ο Στάλιν είναι ό άνθρωπος πού, δίπλα στους Μάρξ-
Ένγκελς-Λένιν, συνέλαβε σέ όλη τήν επιστημονική του
αποφύγετο τό νόημα της παγκόσμιας εξέλιξης και σήμε-
ρα καλλίτερα από κάθε άλλον, εκφράζει συμπυκνωμένα
τήν εποχή μας, τήν εποχή του γκρεμίσματος του καφα-
λαριστικού συστήματος και της νικηφόρας πορείας προς
τό κομμουνισμό. Τήν εκφράζει μέ τή δύναμη της θεω-
ρητικής του σύνθεσης και πρόβλεψης, πού κατάχτησε τό
εκατομύρια της εργαζόμενης και της προοδευτικής αν-
θρωπότητας και έτοι έγινε τεράστια, ακατανίκητη όλική

STAT

δύναμη. Δύναμη, που σαρώνει σε κάθε γωνιά της γης την
 ιμπεριαλιστική κόπρο του Αδγείου και τέμνει τη λεωφό-
 ρο της κομμουνιστικής αναδιμεύργιας.

Είναι τό κεφάλι της ανθρωπότητας, που, σαν την
 φιλή κορφή αυτήν πρώτη φωτίζει: ο ήλιος που ανατέλλει.
 Έτσι και ο Στάλιν πρώτος ένοστερνίζεται τό πνεύμα του νέου.
 τήν ανατολή του καινούργιου, και σάν τόν Προμηθέα κα-
 ραδίνει τό φως στους ανθρώπους.

Ο Στάλιν μέ τί δύναμη της διορατικότητας του,
 μέ τήν επιστημονική του πρόβλεψη, βλέποντας, όπως λέ-
 με έμεις στή γλώσσα μας, «διά της τεθλασμένης» εξοπλίζει
 θεωρητικά και πραγματοποιεί πρακτικά, υλοποιεί τό δυ-
 ναμικό που κρύβει μέσα της ή ιστορική εξέλιξη, που οι
 προϋποθέσεις για τήν ανάπτυξη του υπάρχουν, μιά που μό-
 λης αρχίζει νά προβάλλει. Πόσες φορές δέν κατάπληξε ο
 Στάλιν τόν κόσμο γιατί όσα ακόμα δέν τά διάκριναν οι
 άλλοι τάβλεπε αυτός και τά καθιέρωνε; Ο Στάλιν εί-
 ναι δημιουργός της ιστορίας.

Και πρέπει νά τό πούμε χωρίς, νά κάνουμε καμιά
 υπερβολή, ότι οι απαιτήσεις που προβάλλει και τά προ-
 βλήματα που θέτει σήμερα ή ιστορία είναι πιά μεγάλα,
 πιά υπεύθυνα και περίπλοκα από κάθε άλλη φορά, όχι
 μόνο στή μακρόχρονη πορεία της, μιά και από 1917, ο-
 ταν ή ανθρωπότητα έκανε τό άλμα της πρής τό κράτος
 της ελευθερίας. Και αυτό γιατί ή ένταση των αντιθέσεων
 και των συγκρούσεων ανάμεσα στους δυό κόσμους ολοένα
 δυναμώνει και φτάνει στο κατακόρυφο, όσο πλησιάζουμε
 πρής τήν τελική λύση. Ο Στάλιν εποπτεύει και κυριαρ-
 χεί στήν πορεία αυτή και μέ τόν κολοσσό της μεγαλοφυίας
 του λύνει τό σύγχρονο γόρδιο δεσμό, λευτερώνοντας τις
 παγκόσμιες δημιουργικές δυνάμεις για τήν κατάκτηση του
 κομμουνισμού. Τό άστρο του Στάλιν οδηγεί τήν ανθρωπέ-
 τητα πρής τήν τελική απολύτρωσή της.

"Αν προσπαθήσει κανένας να δώσει το βασικό γνώ-
 ρισμα στη μεγαλοφυΐα του Στάλιν θα μπορούσε να το δια-
 τυπώσει έτσι: Το βασικό γνώρισμα της προσωπικότητας
 του Στάλιν βρίσκεται στο ότι, πατώντας πάντα στέρεα και
 άρριστα πάνω στη μαρξιστική-λενινιστική, τη μονα-
 χικά επιστημονική, γνώση των νόμων της εξέλιξης στη
 φύση, της κίνησης και της ανάπτυξης της ανθρώπινης κοι-
 νωνίας, της πορείας της ιστορίας, κρατώντας πάντα τον
 παλμό των μαζών, ακούοντας τη φωνή του λαού και όν-
 τα, αδιάρρηχτα συνδεδεμένος μαζί του, όπως ο Άνταλος
 με τη μάνα του γή, απ' όπου άντλούσε την αδάμαστη δύ-
 ναμή του, συλλαμβάνει αλάνθαστα το νέο, που αρχίζει ν'
 αναφαίνεται, να διαμορφώνεται και να γεννιέται τόσο
 στην κύρια, στη βασική κατεύθυνση, όσο και στα επί-
 λέρους ζητήματα, στην παραμικρή λεπτομέρεια, βλέπει,
 διακρίνει αυτό που περνά, σβύνει και χάνεται και ξαί-
 ρε. Όσο κανένας άλλος να επιβάλλει το νέο ενάντια στο
 παλιό. Αυτό το ξεχωρίζει άμεσα στο Στάλιν: στο κά-
 θετι και στο πιο συντηρισμένο βλέπει το νέο κι ως φαί-
 νεται στην πρώτη όψη, ότι έχουμε απλή επανάληψη, του
 γαλανού, του παλιού. Τέτοιες επαναλήψεις στη ζωή σχε-
 δόν δεν υπάρχουν. Το μεγαλείο του Στάλιν, ανάμεσα στ'
 άλλα, ξεχωρίζει: και στο ότι: στο κάθετι και στο πιο μικρό και
 στο πιο συντηρισμένο ξεχωρίζει, διακρίνει το νέο, το θεμελιώ-
 νει, το καθιερώνει, το διατηρεί και το προωθεί τοποθετώντας
 το σωστά μέσα στη συγκεκριμένη, κάθε φορά κατάσταση,
 μέσα στο δοσμένο συσχετισμό των τοπικών και διεθνών τα-
 ξικών δυνάμεων, συνδέοντάς το ζωντανά, τόσο με αυτό
 που φεύγει, με αυτό που το καινούργιο αντικαθιστά, όσο
 και με αυτό που έρχεται, που διαφαίνεται, σά συνέχεια
 στο νέο, που καθιερώνεται. Ο Στάλιν βλέπει την κίνηση,
 την εξέλιξη, την ανάπτυξη, σαν ένα ενιαίο διαλεκτικό προ-
 τός από παλιό προς το νέο, απ' αυτό που χάνεται προς

αυτό που καθιερώνεται, από χτές διά του σήμερα προς το αύριο. Έτσι ξαίρει να διαγράφει με ακρίβεια τη γραμμή πορείας και να διοχετεύει με ασφάλεια, τον ροήν της ιστορίας προς την καθορισμένη κατεύθυνση, να οδηγεί το καράβι της κοινωνίας, να κατευθύνει την πορεία της ανθρωπότητας, υπερνικώντας όλα τα εμπόδια και κάθε αντίδραση, στο οίγουρο λιμάνι του κομμουνισμού. Νά πως ο ίδιος ο Στάλιν μας δίνει επιγραμματικά το βασικό κίνητρο στην εξέλιξη: «Η πάλη ανάμεσα στο καλό και στο καινόυργιο, ανάμεσα σ' αυτό που πεθαίνει και σ' αυτό που γεννιέται, νά ή βάση για την ανάπτυξή μας» (τ.10, σ. 331).

Ο Στάλιν είναι ο ανυπέρβλητος οδηγητής στην πάλη αυτή. Ο Στάλιν είναι μεγάλος θεωρητικός και μεγάλος πρακτικός. Με τη θεωρία του μαρξισμού-λενινισμού φωτίζει και καθοδηγεί την καθημερινή ζωή και πράξη. Μά με την πρακτική αυτή γονιμοποιεί αδιάκοπα, δημιουργικά, σπρώχνει μπροστά τη θεωρία και φωτίζει το παραπέρα στάδιο στην ιστορική εξέλιξη. Έτσι, όπως οι Μάρξ, Ένγκελς και Λένιν, έτσι και ο Στάλιν προσωποποιεί τη διαλεκτική ένότητα θεωρίας και πράξης, που εκφράζει τη συνειδητή και ανθρώπινη, παρεμβολή στην ιστορική δημιουργία.

Ο Στάλιν ανταποκρίθηκε θεωρητικά και πρακτικά, ολοκληρωτικά στα προβλήματα που του έβαλε η εποχή του. Αυτό αποτελεί το μεγαλείο του. Αυτό τον όφώνει στη σειρά των Μεγάλων του Κομμουνισμού.

Λυσσομανών οι έχθροι του κομμουνισμού. Και όσο ή άγαπη, ή λατρεία και ή αφοσίωση όλων των εργαζομένων του κόσμου χαρίζονται στο Στάλιν, τόσο ή αντίδραση Έλλο της τό μίσος τό συγκεντρώνει στο πρόσωπό του.

Τι έχουν αυτοί και τί μπορούν να αντιπαρατάξουν στο γίγαντα της σιέφης και της δράσης που έμφυχώνει και έμπνεί την παγκόσμια στρατιά των κομμουνιστών στην

ἀνερήνευτη καὶ ἀνελήγη, πάλι, γιὰ τὸ νέο, γιὰ τὴ ζού-
 ἐνάντια στὸ παλιό, στὴν πιεσθρότητα, στὴ βαρβαρότητα.
 Ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός μαζεύει στὴ στρεύγκα
 τοῦ ὅλα τὰ ἀποδράσματα τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁνειρεύεται
 μὲ αὐτὰ νὰ κηρύσει τὸν παγκόσμιο κομμουνισμό. Μά ὅπως
 λέει ὁ Λένιν, «βγαίνει ὅτι ὁ ὁπλολογισμός ὁ δικός μας, κατ-
 μένος σὲ μεγάλη κλίμακα, ἀποδείχεται πῶς σωστός ἀπὲς
 δικό τους (τῶν κεφαλαιοκρατικῶν χωρῶν) ὁπλολογισμό. Καί
 ὅχι γιατί δὲν ἔχουν ἀνθρώπους, πῶς νὰ μποροῦν σωστά νὰ
 λογαριάζουν—ἀντίθετα, τίποτος ἔχουν περισσότερους ἀπὸ
 μας, μά γιατί δὲ μπορεῖς νὰ ὁπλολογῇς σωστά ὅταν στέ-
 κωσαι στὸ δρόμο πρὸς τὴν καταστροφή». (Λένιν, τ. XXIII,
 σελ. 122).

Ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός καὶ μαζί του ὅλοι οἱ
 λαοί του καὶ οἱ ὑποταγμένοι του, στέκονται στὸ δρόμο
 τῆς καταστροφῆς. Γι' αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ ὁπλολογῇ σω-
 στά. Ξαίρει μόνο σάν τὴν ἀρχαία Κίνα, νὰ μεταβάλλει σὲ
 γουρούνια ὅλους ὅσους τὸν πλησιάζουν καὶ συναγαλάνον-
 ται μαζί του. Καὶ ἀπὲς, λύσσα τοῦ μούγκριζει. Ὁ παγ-
 κόσμιας φήμης ρώσος φυσιολόγος Ἰβάν Παβλόφ λέει ὅ-
 τι, ὅταν ὁ Πυθαγόρας διπύωνε τὸ γνωστὸ του θεώρη-
 μα (τὸ γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἑκατόμηνι, ἢ ἑκατέρω-
 N.Z.) πρόσφερε γιὰ ἑσὶα στοὺς τοὺς 100 δόδια. Περι-
 μένοντας ὥστε τοὺς φουντώσει ἡ φωτιά στὸ θυσιαστήρι, τὰ
 δόδια μούγκριζαν προαισθανόμενα τὸ τέλος τους. Ἀπὸ τό-
 τε καθιερώθηκε ἔτσι: ὅταν ἀναπαλύπτεται μιὰ ἀλήθεια,
 τὰ χτήνη, μούγκρίζουν. Προαισθάνονται τὸ χαμό τους.

Ὁ καπιταλισμός προαισθάνεται τὸ χαμό του καὶ
 οὐρλιάζει βλέποντας νὰ προβάλλει ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια
 αὐτὴ εἶναι τὸ φῶς τοῦ κομμουνισμού. Τὸ γαλούχιζαν οἱ
 Μάρξ-Ἐνγκελς. Τὸ ἀνέβρεφε ὁ Λένιν. Καὶ τώρα ὁ Στάλιν
 τὸ καθαγιάζει σ' ὅλη τὴ γῆ.

Οἱ ἀρχαῖοι τοποθετοῦσαν ἀπὸ ἀγνοία καὶ μυστικο-

πάθεια τούς ανύπαρχτους θάνατους των πάνω στον Όλυμπο. Οι θάνατοι του κομμουνισμού, οι Μάρξ-Ένγκελς-Λένιν-Στάλιν, κατάχτησαν την αιωνιότητα γιατί δημιούργησαν το λαμπρότερο οικοδόμημα της ως τα σήμερα ανθρωπίνης κατάκτησης και πραγματοποίησης, το οικοδόμημα του κομμουνισμού.

Τιμάμε σήμερα τον άνθρωπο πού, σημαιοφόρος αυτός του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, αποτελεί το σύμβολο της εποχής μας γεμίζοντάς την με την ανυπέρβλητη προσωπικότητά του.

Ας προσπαθήσουμε σύντομα να γνωριστούμε με τη δημιουργία του.

ΙΛ Ο ΣΤΑΛΙΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

Ο Στάλιν είναι μία πολύμορφη, καθολική προσωπικότητα, όπου κυριαρχεί η γενική και κατευθύνουσα εποπτεία του πολιτικού ήγέτη, με πού αγκαλιάζει και όλους τους τομείς της ανθρωπίνης επίδοσης και δραστηριότητας, όπου και επιβάλλεται με τη δύναμη της μεγαλοφυΐας της και δάζει τη σφραγίδα της με την ανεξάντλητη πηγή της πληθωρικής δυναμικότητας και της αδιάμαστης ενεργητικότητάς της.

Νά πώς μας παρουσιάζει τη φυσιογνωμία του Στάλιν στα 1934 ο αξέχαστος φίλος και συνεργάτης του Σ.Μ. Κύρωφ: «Μιλώντας για τις επιτεύξεις του Κόμματός μας, για τις επιτυχίες του Κόμματός μας, δε μπορεί κανένας να μην πει για το μεγάλο οργανωτή των γιγάντιων νικών πού έχουμε. Μιλώ για το σ. Στάλιν.

Πρέπει να σας πω ότι είναι πραγματικά πλήρης, πραγματικά ολοκληρωμένος οπαδός, συνεχιστής εκείνου πού μας άφησε ο μεγάλος θεμελιωτής του Κόμματός μας, πού τον χάσαμε δέκα κιόλας χρόνια πριν.

«Είναι δύσκολο νά παρουσιάσει κανένας τή φυσιογνωμία τοῦ γίγαντα, πού εἶναι ὁ Στάλιν. Στά τελευταία χρόνια, ἀπτόν καιρό πού δουλεύουμε δίχως τό Λένιν, δέν ξαίρουμε οὔτε μιᾶ στροφή στή δουλειά μας, οὔτε ἐνα κάπως μεγάλο καινούργιο ἀρχίνημα, σύνθημα, κατεύθυνση στήν πολιτική μας, πού δημιουργός του νά μὴν εἶναι ὁ Στάλιν, μὰ κάποιος ἄλλος. Ὅλη ἡ βασική δουλειά—αὐτό τό Κόμμα πρέπει νά τό ξαίρει—διεξάγεται μέ τίς ὑποδείξεις, μέ τήν πρωτοβουλία καί κάτω ἀπτήν καθοδήγηση τοῦ σ. Στάλιν. Τά πιό μεγάλα προβλήματα τῆς διεθνούς πολιτικῆς λύνονται σύμφωνα μέ τίς ὑποδείξεις του, ὅμως καί ἐκεῖνα πού θά νόμιζε κανένας τριτοβάθμια καί ἀκόμα καί τά δέκατου βαθμοῦ ζητήματα τόν ἐνδιαφέρουν, ἐφόσον ἀφορῶν τοὺς ἐργάτες, τοὺς ἀγρότες καί ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους τῆς χώρας μας.

«Πρέπει νά πῶ ὅτι αὐτό ἀφορᾶ ἔχει μόνο τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ στό σύνολο, μὰ καί τά ξεχωριστά ζητήματα τῆς δουλειᾶς μας. Λογούχαρη, ἐν πάρουμε τά ζητήματα τῆς ἀμυνας τῆς χώρας μας, πρέπει μέ ὅλη τή δύναμη νά ὑπογραμμιστεῖ, ὅτι ὅλες οἱ ἐπιτυχίες μας, πού γι' αὐτές μίλησα, ολοκληρωτικά καί πλήρως τίς χρωστοῦμε στό Στάλιν.

«Ἡ παντοδύναμη θέληση, τό κολοσσικό ὀργανωτικό ταλέντο αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιτρέπει στό Κόμμα τήν ἐγκαιρή πραγματοποίηση τῶν μεγάλων ιστορικών στροφῶν, πού συνδέονται μέ τή νικηφόρα ἀνοικοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ».
(Σ. Μ. Κύρωφ. Ἐκλεχτά ἄρθρα καί λόγοι, 1912-1934, ἔκδοση 1939, σελ. 609).

Δέν υπάρχει τομέας της ανθρώπινης επίδοσης, από το πιο γενικό και καθολικό ώστο πιο μερικό και ειδικό, όπου νά μήν επεχτείνεται σ' αυτόν ή προσοχή, ή προσωπική συμμετοχή του Στάλιν.

Στό κλασικό του έργο για τό «Διαλεκτικό και Ίστορικό όλισμό», ο Στάλιν συνοψίζει τήν πρόοδο της φιλοσοφίας μας, γενικεύει τίς επιτεύξεις των Μάρξ-Ένγκελς-Λένιν στό φιλοσοφικό μέτωπο και χαράζει αρχιτεκτονικά τή σημερινή θέση και τή μαχητική αποστολή της φιλοσοφίας μας. Ο Στάλιν είναι ο άπαραμίλλος τεχνίτης που κατέχει τό όπλο της όλιστικής διαλεκτικής μεθόδου. Καί όξυνε τό όπλο αυτό σέ άκαταμάχητη δύναμη, στό ιδεολογικό όπλοστάσιο του παγκόσμιου κομμουνισμού. Η διαλεκτική του Στάλιν είναι ή ζωντανή ροή στή φύση, στήν κοινωνία και στήν ανθρώπινη νόηση, ροή που τή συλλαμβάνει, τή γενικεύει και εξοπλίζει μέ τή γνώση, αυτή τό κίνημά μας για τήν παραπέρα πορεία του οτά μπρός. Χάρη, στό Στάλιν, στό φιλοσοφικό μέτωπο τό όπλο μας παραμένει πάντα έτοιμοπόλεμο ενάντια σέ κάθε ιδεαλιστική και μηχανιστική έκτροπή.

Σάν μαρξιστές έμείς ξαίρουμε ότι τό όλικό προοός προηγείται και ότι άκολουθεί ή άντανάκλασή του στή συνείδηση, του ανθρώπου, ή επίγνωσή του άπτόν άνθρωπο. Όμως ή γνώση των νόμων της κίνησης στή φύση και στήν κοινωνία κάνει δυνατή τήν έπιστημονική πρόβλεψη. Η άνθρωπότητα πριν βάδιζε μπροστά φαχουλώντας οτά σκοτάδια. Καί τυχαία μόνο έχουμε παραδείγματα έπιστημονικής πρόβλεψης, όπως ή μέ μαθηματικούς όπολογισμούς ανακάλυψη του Ποσειδώνα από Λεβεριέ, από άνθρώπους που άσυναίσθητα, αδόρμητα στεκόντουσαν στή βάση του φυσικού όλισμού.

Τώρα και στόν τομέα αυτόν ή άνθρωπότητα περνά στό κράτος της έλευθερίας. Χάρη, στό διαλεκτικό όλισμό

ή επιστήμη, για πρώτη φορά μπορεί με βάση τη γνώση των νόμων της κίνησης να προβλέπει το ποσοστό της αντικειμενικής, υλικής εξέλιξης. Δίπλα στους Μάρξ-Ενγκελς-Λένιν, ο Στάλιν μας δίνει ζωντανό παράδειγμα μακρινής διορατικότητας και επιστημονικής πρόβλεψης, που γιορτάζουν όλο του τό έργο.

Στήν Πολιτική Οικονομία ο Στάλιν έχει μόνο συνοψίσει θεωρητικά τα νεώτερα δοσμένα στην εξέλιξη του κεφαλαιοκρατικού συστήματος, στην περίοδο της γενικής του κρίσης και κατάρτησης, μιά και διατυπώσει τις βασικές αρχές της σοβιετικής πολιτικής οικονομίας που φωτίζουν όλη τη μεγαλουργία των πεντάχρονων σχεδίων της σχεδιασμένης σοσιαλιστικής ανοικοδόμησης να το πέραςμα στον κομμουνισμό.

Στό ιστορικό μέτωπο ο Στάλιν καταπορεύει το συνθηκολόγο αντικειμενισμό, διαφυλάττει το έργο της μαρξιστικής-λενινιστικής επιστήμης διατηρώντας την πάντα επιστρατευμένο τμήμα στην πρώτη γραμμή της πάλης. Βασική φροντίδα του Στάλιν στον τομέα της ιστορίας είναι να εξασφαλίζει ανέθευτη την ιστορικοβλιστική έρμηνεία της για να άντλει τό παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα σωστά διδάγματα απ' αυτήν, διδάγματα που τό χρειάζονται στην πάλη του ενάντια στην αντίδραση.

Ο Στάλιν φωτίζει και καθοδηγεί προσωπικά τό πέραςμα απτή νέα οικονομική πολιτική με την εκρισμηχάνιση της ΕΣΣΔ, την κολλεχτιβοποίηση της αγροτικής οικονομίας και την εκμηδένιση της τελευταίας εκμεταλλεύτριας τάξης, των κουλάκων, με τά πρώτα σταλινικά πεντάχρονα που αποτελούν τό θρίαμβο της σχεδιασμένης οικονομίας, στο σοσιαλισμό. Νά τί λέει για την κολλεχτιβοποίηση ή Ιστορία του Μπολσεβίκικου Κόμματος: «Ήταν θαυμάτι, επαναστατική ανατροπή, άλμα απτήν παλιά ποιοτική κατάσταση της κοινωνίας σε νέα ποιοτική κα-

τάσταση, που ισοδυναμεί στις συνέπειές της με την επαναστατική ανατροπή, στον 'Οκτώβρη του 1917». Το άλλο αυτό πραγματοποιήθηκε κάτω από θεωρητικό φώτισμα και την πρακτική ηγεσία του Στάλιν. Ο Στάλιν ολοκλήρωσε θεωρητικά, αναπτύσσοντας παραπέρα το μαρξισμό-λενινισμό, και οδηγεί πρακτικά το πέρασμα στην ανώτερη ράση της σοσιαλιστικής κοινωνίας, τον κομμουνισμό, ξεκαθάρισε παράλληλα, συνεχίζοντας παραπέρα το έργο του Λένιν, το ρόλο του κράτους στο σοσιαλισμό και στον κομμουνισμό σε σχέση, πάντα με τη διεθνή κατάσταση.

Δέ μπορεί να εκτιμηθεί όσο πρέπει η φροντίδα, η προσοχή και οι προσπάθειες του Στάλιν για να δημιουργηθεί ένα γερό υγιές σοβιετικό εμπόριο, ένας τομέας άπτοους πιά δασκούς και ένας κρίκος άπτοους πιά σοβαρούς στο σύστημα της σοσιαλιστικής οικονομίας.

Αποφασιστική είναι η θεωρητική και πρακτική συμβολή του Στάλιν στη διαμόρφωση της πολιτικής του κομμουνισμού στο έθνικό ζήτημα, που εξασφάλισε στην ΕΣΣΔ την αδερφική, δημιουργική συμβίωση και συνεργασία των σοσιαλιστικών τώρα σοβιετικών εθνών που προχωρούν με αδιάσπαστη ενότητα προς τον κομμουνισμό, ενώ ταυτόχρονα εξοπλίζει το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα στην πάλη για την εξασφάλιση, την απόσπαση άπτόν ιμπεριαλισμό, των εθνικών-άποικιακών εφεδρειών και τόν ενταγμό τους στο στρατόπεδο της επανάστασης.

Ο Στάλιν όχι μόνο αρμάτωσε το παγκόσμιο κίνημά μας με το λαξευτό όπλο της πολιτικής και στρατιωτικής στρατηγικής και τακτικής, όχι μόνο επεξεργάστηκε και συγχρόνως τη μαρξιστική-λενινιστική πολεμική επιστήμη, μά αναδείχτηκε, και σε άπαράμιλλο στρατηλάτη και στον έμφυλο πόλεμο και όταν η νεαρή Σοβιετική Δημοκρατία αντιμετώπιζε την επέμβαση, όλου του τότε καπιταλιστικού κόσμου και στο μεγάλο πόλεμο για την Πατρίδα, όταν κά-

2. Ν. Ζαχαριάδης. Ι. Β. Στάλιν.

17

STAT

τω απτή φωτεινή στρατηγία του Στάλιν, ο Σοβιετικός Στρατός συνέτριψε τό χιτλερικό φασισμό και έκμηδένισε τό γιαπωνέζικο μιλιταρισμό σώζοντας τήν ανθρωπότητα απτή σκοτεινιά της βαρβαρότητας και χαρίζοντας τή λευτεριά σε οειρά όλόκληρη Λαών. 'Ο κόσμος δέν γνωρίζει πιά άλλη, απτή σταλινική πολεμική επιστήμη.

Καθοριστικός είναι ο ρόλος του Στάλιν στην πάλη ενάντια στους έχθρους του εργατικού κινήματος και ενάντια στις διαστρεβλώσεις και παρεκκλίσεις από μαρξισμό-λενινισμό. 'Ο Στάλιν πάντα κράτησε ψηλά και άσπιλη τήν κομμουνιστική σημαία μας. Συνεχίζοντας και εδώ τό έργο των Μάρξ-Ένγκελς, που πολέμησαν άμείλιχτα τό λασσολισμό, τό Μπακούιν και κάθε μικροαστική παρέκκλιση στο εργατικό κίνημα, και του Λένιν, που συνέτριψε τό μενσεβικισμό και έφραξε τό δρόμο στον αναθεωρητισμό και τον όππορτουνισμό της Δεύτερης Διεθνούς και χτύπησε αλύπτητα τον τροτσισμό, ο Στάλιν ο' όλη του τή ζωή, στάθηκε άναιρήνευτος πολέμιος σε κάθε παρακτροπή και νόθευση της μαρξιστικής-λενινιστικής θεωρίας μας, σε κάθε όππορτουνισμό. 'Ιδιαίτερα αποφασιστική είναι ή συμβολή του Στάλιν στον τομέα αυτόν ύστερα από θάνατο του Λένιν όταν οι κρυφοί και φανεροί έχθροι της επανάστασης, του Μπολσεβίκου Κόμματος και της Κομμουνιστικής Διεθνούς ρίχτηκαν πάνω τους πιστεύοντας ότι θά βρούν εύκολη λεία. 'Ο Στάλιν ξεσκέπασε τελειωτικά τον ιούδα Τρότσκι σαν άμείλιχτο έχθρό της επανάστασης, ανάπτυξε και θεμέλιωσε όριστικά τή λενινιστική θέση, για τή δυνατότητα άνοιχοδέμησης του σοσιαλισμού και σε μία μόνη, ξεχωριστά παρμένη, χώρα. 'Αλλάλαξε τό Μπολσεβίκικο Κόμμα και τήν Κομμουνιστική Διεθνη από ζηνοβιεβικό-καμενεβικό μίσος, απτήν δπουλη ύπνόμευση της κλίμας Μπουχάριν-ΡΙκωφ-Τόμσκι και μετά απτήν ενωμένη πιά ψευτοαντιπολίτευση. Σήμερα είναι εύκολο νά κάνουμε μία τραγάτη, περιγραφή,

ριάς πάλις πού έκρινε τότε κι αυτή τήν ύπαρξη της Σο-
 βιετικής Ένωσης. Με τη σειρά, τρασελογία ή με δεκά οκ-
 πορτουμιστική γραμμή. Όχι, αυτή ή συμμορία των θανατε-
 ρών αντιπάλων του μαρξισμού-λενινισμού. Αν πίστευε στί
 δυνατότητα άνοικοδόμητης του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ, έ-
 πεδίωκε ούτως ή άλλως τήν παλιννόηση του καπιταλισμού στί
 Σοβιετική Ένωση. Ήταν στιγμές πού ή διάσπαση στί Μπολ-
 σεβίκικο Κόμμα πρόσκεινεν σάν άμεσος κίνδυνος. (1) Στάλιν,
 μέ άνοκέρδλητη μαστοριά, δίχως συμβιβασμούς, υποχωρή-
 σεις και παραχωρήσεις άρχισε, χτύπησε και συνιτρίψε τόν
 έχθρό χωρισμένα. Πρώτα τόν Τρότσκι και τούς Ζηνόβιεφ-
 Κάμενεφ και μετά τήν παρέα του Μπουχάριν. Ένώ αν στα
 1925-27 ένωνόντουσαν οι δύο αυτές κλίκες θα μπορούσαν νά
 έξασφαλίσουν τήν πλειοψηφία στί ΠΓ της ΚΕ του ΚΚ (Μπ)
 της ΕΣΣΔ, μέ δυνατό συνέπεια τήν άμεση άπειλή γι
 αυτή τήν ύπαρξη της Σοβιετικής Ένωσης. Όταν άργότερα
 ένώθηκαν ήταν πιά άργά. Η γρανιτένια και μονολιθική
 πολιτική και οργανωτική ένότητα του κόμματος είχε έξα-
 σφαλιστεί κάτω άπτήν ήγηση του Στάλιν.

Στο πεδίο της διεθνούς πολιτικής και δράσης πολ-
 λαπλά έκδηλώνεται ή προσωπικότητα του Στάλιν. Κορυ-
 φάιος του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, ο Στάλιν
 διαπαιδαγώγησε και ανάδειξε, γαλούχισε και δημιούργησε
 τήν πλειάδα των ήγετικών κομμουνιστικών στελεχών σ' έ-
 λες τις χώρες, άταλλώνοντάς τα στην άναιρήνευτη πάλη έ-
 νάντια στον διεθνή, όππορτουισμό και τις παρεκκλίσεις άπ-
 τήν κρυστάλλινη μαρξιστική-λενινιστική γραμμή. Άποφασί-
 στικό ρόλο στην μπολσεβικοποίηση και τό θεωρητικό έξο-
 πλισμό των κομμουνιστικών κομμάτων έπαιξε ή σύνταξη
 του προγράμματος της Κομμουνιστικής Διεθνούς πού φέρ-
 νει τή σφραγίδα της σταλινικής διαύγειας και φωτεινότη-
 τας. (2) Στάλιν άπόκλεισε άπτό πρόγραμμα της Κομμου-
 νιστικής Διεθνούς όλες τις άπόπειρες γιά μπουχαρινικό λα-

υπερπώριε, ματαίωσε τις προσπάθειες που έκανε ή μπου-
χαρινική ομάδα να διαστρελώσει: τή μαρξιστική-λενινιστι-
κή καθάρότητά του. Η παγκόσμια σοσιαλδημοκρατία έρχε-
το πρόσωπο του Στάλιν τόν πιο άμειλιχτο πολέμιο, που
τή στιγμή τις για πάντα σάν τό κύριο κοινωνικό στήριγμα
της κεφαλαιοκρατίας μέσα στο έργατικό κίνημα και απέδειξε
ότι: ό φασισμός και ή σοσιαλδημοκρατία δέν αποτελούν άν-
τίποδες μά δίδυμα. Σ' όλους είναι γνωστό τί όφείλει τό
κίνημά μας στην Κίνα στο σ. Στάλιν που φώτισε θεωρη-
τικά τό δρόμο της εξέλιξης του, πρόβλεψε τό αναπότρε-
πτο της νίκης της κινέζικης επανάστασης ενάντια στην
φεουδαρχική-μυλιταριστική αντίδραση, του Κουόμιντανγκ και
του Τσάγκ-Κάι-Σέκ και ενάντια στον άμερικανοαγγλικό
ημπεριαλισμό, βοήθησε πρακτικά τό Κομμουνιστικό Κόμ-
μα της Κίνας σ' όλες τις δύσκολες καμπές της μακρό-
χρονης πάλης του, όπλίζοντάς το στον άγώνα του ενάντια
στον άντεπαναστατικό τροτσκιισμό. Τώρα ακόμα τελευταία
άνεχτήμητη είναι ή πρωτοβουλία του Στάλιν στο έσκέπα-
σμα και τό χτύπημα της γαφισδικής κλίμας του Τίτο.

Δίπλα όμως στη συμβολή του στο παγκόσμιο κομ-
μουνιστικό και έργατικό κίνημα και τή βοήθειά του στο
διεθνές προοδευτικό κίνημα, που γι' αυτή ή ανθρωπότητα
του χρωστά άτρεστη εύγνωμοσύνη, για τούς άγώνες του ό-
πέρ της ειρήνης και της δημοκρατίας, ό Στάλιν προβάλλ-
ει σάν άνυπέρβλητη φυσιογνωμία και στον τομέα της δι-
εθνούς διπλωματίας. Χάρη στο Λένιν και στο Στάλιν από
1917 και ώς στο πεδίο της διεθνούς πολιτικής έπαφαν-
τιά νά περνούν τά τερτίπια της ημπεριαλιστικής διπλω-
ματίας, που προσέκρουσε στο γρανίτη της φιλειρηνικής-δη-
μοκρατικής και φιλολαϊκής πολιτικής των Σοβιέτ και που
δοκιμάζει, από τότε που νίκησε ή Μεγάλη Όχτωβριανή,
Σοσιαλιστική Έπανάσταση, άποτυχία πάνω στην άποτυ-
χία. Από 1917 κύρια βασική, πολιτική και στρατιωτική,

στρατηγική επιδίωξη, για τόν παγκόσμιο ιμπεριαλισμό ήταν ή συντριβή της Σοβιετικής Ένωσης. Η σταλινική εξωτερική πολιτική της ΕΣΣΔ, στηριζόμενη στις κατακτήσεις του Σοβιετικού Λαού και της σοσιαλιστικής ανοικοδόμησης, απότρεφε και χάλασε τά σχέδια αυτά. Και αυτό αποτελεί τήν πιο πανηγυρική επιβεβαίωση, για τό θρίαμβό της. Και ό Στάλιν μέσα στην πάλι, αυτή φανερώθηκε σαν ένας απαραμίλλος δεξιότηχης, στή χρησιμοποίηση των άμεσων έφεδρειών της επανάστασης, του παγκόσμιου κομμουνισμού. Οι μικροί και καταπιεζόμενοι Λαοί στο πρόσωπο της Σοβιετικής Ένωσης έβρηκαν τόν διαπρύσιο κήρυκα και ύπερασπιστή του δικίου τους.

Μεγάλο μέρος της άστειρευτης ζωτικότητας και δραστηριότητάς του αφιερώνει ό Στάλιν στή φροντίδα για τίς θετικές επιστήμες και τίς καλές τέχνες. Μέ τή δικιά του επιμονή, και πρωτοβουλία, ή Άκαδημία των Επιστημών της ΕΣΣΔ κατανίκησε και ξεπέρασε τό πνεύμα της ρουτίνας και του σχολαστικισμού, πού κληρονόμησε από τσαρικό καθεστώς, και μεταβλήθηκε στο πρώτο επιστημονικό Πρυτανείο του κόσμου, πού ενεργά συμμετέχει στο έργο της ανοικοδόμησης του κομμουνισμού.

Ό Λένιν μέ τό Στάλιν ανακάλυψαν και εγάλαν άπτή λησμονιά και τήν άφάνεια τό Μισσούριν, τό δημιουργό της σοβιετικής βιολογίας, πού διακήρυξε ότι «μέ τήν παρεμβολή του ανθρώπου γίνεται δυνατό νά αναγκάσουμε κάθε είδος ζώου ή φυτού νά μεταβάλλεται πιο γρήγορα και μάλιστα προς τήν πλευρά πού επιθυμεί ό άνθρωπος. Για τόν άνθρωπο άνοίγεται έκτεταμένο πεδίο της πιο ωφέλιμης γι' αυτόν δραστηριότητας...» (Ι. Β. Μισσούριν. "Άπαντα, τ. ΙΙ", σελ. 72). Είναι ή επιστήμη πού για σύνθημά της έχει ότι «άπτή φύση δέ μπορούμε νά περιμένουμε χαρίσματα. Νά τά παίρνουμε άπ' αυτήν είναι τό καθήκον μας» (Μισσού-

ριν). Αυτό είναι: τό σύνθημα της σταλινικής επιστήμης πού για σκοπό δάζει τήν κατάχτηση καί τή μεταβολή της φύσης πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρώπου καί πού πραγματοποιεῖ καθημερινά στή ζωή τό σκοπό της αὐτόν.

Ὁ Στάλιν πάντα πάλεψε καί παλεύει: γιά τήν πρωτοπόρα επιστήμη καί ἔδωσε στούς σοβιετικούς ἐπιστήμονες τό Λένιν σάν «πρότυπο ἀνδρα της ἐπιστήμης, πού θαρρετά διεξάγει ἀγώνα ἐνάντια στήν παλιωμένη ἐπιστήμη, καί πού διανοίγει τό δρόμο γιά τή νέα ἐπιστήμη».

Στό πεδίο τῶν καλῶν τεχνῶν ὅλη ἡ προσοχή τοῦ Στάλιν συγκεντρώνεται: στό νά γίνουν πραγματικά προσιτές στό Λαό σάν δραστήριοι παράγοντες καί συντελεστές στό ἔργο της κομμουνιστικῆς ἀγωγῆς τῶν μαζῶν καί της ἀνοικοδόμησις της νέας κοινωνίας. Πόσες φορές προσωπικά συμβούλεψε τούς κινηματογραφικούς σκηνοθέτες; Καί μόνο τό γεγονός ὅτι ὁ Στάλιν ἀνέβασε τό νόημα καί τό περιεχόμενο τοῦ σοσιαλιστικοῦ ρεαλισμοῦ σέ καθοδηγητική ἀρχή στή σοβιετική αἰσθητική μᾶς δίνει τό μέτρο της συμβολῆς του καί στόν τομέα της τέχνης.

Ὁ Στάλιν φροντίζει: γιά ὅλα καί παίρνει: νά τά κατευθύνει, ὅλα πρὸς τόν ἴδιο σκοπό. Καί ἔταν δημιουργοῦσε τήν καινούργια μεταλλουργοανθρακοφόρα βάση της Σοβιετικῆς Ἑνώσης στά Οὐράλια-Κουζνέτς. Καί ἔταν ἐνδιαφέρεται γιά τό λαδᾷ πού λαδώνει: τίς ρόδες τῶν βαγονιῶν. Καί ἔταν δημιουργοῦσε μέ τή διώρυγα Βαλτικῆς-Λευκῆς, θάλασσας καί τό Βόρειο Θαλάσσιο ἑρμό ἓνα καινούργιο, ὀφίτης πολιτικοστρατηγικῆς σημασίας, πέρασμα ἀπτή μιά ἄκρη της Σοβιετικῆς Ἑνώσης στήν ἄλλη. Καί ἔταν κατάρτιζε τό σταλινικό Σύνταγμα, τό Χάρτη αὐτόν πού δέν διακύρυσσε πιά προγραμματικές ἀρχές μᾶ κατοχύρωσε τίς κατακτήσεις της σοσιαλιστικῆς κοινωνίας. Καί ἔταν φρόντιζε γιά τά καινούργια διδαχτικά βιβλία στά σοβιετικά σχολεῖα καί τά μοτέρ ἀεροπλάνων. Καί ἔταν πετύχαινε

έναντια στις αντιρρήσεις των «ειδικών» να εγχλιματιστούν·
 εικάλυνται και εσπεριδοειδή στον Καύκασο. Και όταν
 έσωζε τους Ντιμιτρώφ και Ράκοσι από νύχια του αίμο-
 θόρου φασισμού. Και όταν ανάδειχνε τον άγνωστο μέχρι τό-
 τε Σταχάνωφ σε παγκόσμιο σύμβολο της κομμουνιστικής
 σχέσης προς τη δουλειά. Και όταν σύνταζε το καταστατικό
 των κολλέζ που αποτελεί όραση στη λεωφόρο του σοσι-
 αλισμού. Και όταν τόσο στοργικά σκύβει και νοιάζεται
 για τη μάνα και το παιδί. Και όταν έσωζε τους ναυαγούς
 του Τσελιούσκιν ή οργάνωνε τη κατάκτηση του Βόρειου
 Πόλου με τον Παπάνιν. Και όταν φροντίζει προσωπικά
 πως να εξυπηρετηθούν πιο καλά και φτηνά οι εργαζόμε-
 ναι εκδρομείς σε μια μαγευτική γωνιά στον Καύκασο, (αυ-
 τό τόζισα προσωπικά), πως να αξιοποιηθεί καλλίτερα μια
 καινούργια ιαματική πηγή. Και σε άπειρα άλλα ζητήματα
 που αφορούν είτε τον ξεχωριστό άνθρωπο, είτε ολόκληρη
 την ανθρωπότητα, όλον τον κόσμο. Τον βοηθάει σ' αυτό
 και η απέραντη μνήμη του που δεν ξεχνά τίποτα. Σ' όλην
 αυτή την απροσμέτρητη θεωρητική και πρακτική επίδοσή
 του ο σκοπός παραμένει πάντα ο ίδιος και φωτεινός: ο
 κομμουνισμός. Και μέσα στο σκοπό αυτό, η κεντρική φρον-
 τίδα ο άνθρωπος, σαν το πιο πολύτιμο και ακριβό.

Μέσα στην ζωή ο Στάλιν προβάλλει σε μια πολύ-
 πλευρη, συνθετική, καθολική φυσιογνωμία, που αγκαλιάζει
 όλον τον κόσμο. Πρακτής στη σκέψη και στη δράση. Εί-
 ναι τόσο Μεγάλος όσο και ο ανθρώπινος χείμαρρος που κυ-
 λα ακολουθώντας το δρόμο που αυτός χαράζει και φωτί-
 ζει, ο χείμαρρος που είναι ολόκληρη η εργαζόμενη και προ-
 οδευτική ανθρωπότητα.

Μά η εικόνα θάταν λειψή, αν δε μιλούσαμε για το
 Στάλιν σαν τον κομματικό οίκοδόμο, συνδημιουργό μαζί με
 το Λένιν του Μπολσεβίκικου Κόμματος, που αποτελεί την
 ανώτατη μορφή ταξικής οργάνωσης της εργατικής τάξης.

το φορέα αυτού της κομμουνιστικής αναρχιστικής της κοινωνίας. Παραστάθηκε πάλι της γέννησης του μπολσεβικισμού, σηματοφόρος και θεμελιωτής του στον Καύκασο. Στάθηκε πάντα δίπλα και μαζί με το Λένιν ο κύριος στυλοβάτης του. Πολέμησε τον τσαρισμό παραμένοντας πάντα μέσα στη Ρωσία οργανωτής και καθοδηγητής της παράνομης οργάνωσης του κόμματος. Διεύθυνε το Κόμμα όταν ο Λένιν στους μήνες πριν τον Οχτώβρη, πέρασε στην παρανομία. Οργάνωσε και καθοδήγησε δίπλα στο Λένιν την ένοπλη εξέγερση του Οχτώβρη. Μαζί του έπεξεργάστηκε η στρατηγική γραμμή στο σκληρό πόλεμο ενάντια στον εσωτερικό εχθρό και την ιμπεριαλιστική επέμβαση, στα 1918-20. Και βρισκόταν προσωπικά στα μέτωπα παντού όπου παρουσιάζονταν κίνδυνος για να τον αποτρέψει και εξασφαλίσει τη νίκη. Η έποποιία στο Τσαρίτοιν—σημερινό Στάλινγκραντ—παραμένει μία απίς πιο φωτεινές σελίδες στον εμφύλιο πόλεμο στη Ρωσία, όπως θα σταθεί άσβεστη ή δόξα της μάχης του Στάλινγκραντ στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Και μετά το Λένιν, αυτός το τιμόνι.

Σ' όλη τη μακρόχρονη κομμουνιστική ζωή του ο Στάλιν, δίπλα στο Λένιν και μετά αυτός αναγνωρισμένος ηγέτης, έχτιζε το Κόμμα. Τό έχτιζε σαν το πιο πρωτοπόρο οργανωμένο τμήμα της προοδευτικής ανθρωπότητας. «Το Κόμμα μας, είπε ο Μάλενκοφ, αποτελεί ενιαία, μονολιθική και άκατανίκητη δύναμη, συσπειρωμένη όσο ποτέ γύρω από την Κεντρική Επιτροπή, γύρω από σύντροφο Στάλιν. Αυτή η ένότητα των μπολσεβίκικων γραμμών πάντα ήταν, είναι και θάναί η βάση της ισχύος του Κόμματος».

Τέτοιο το έχτισε το Κόμμα ο Στάλιν. Κοιμάτι από ατσάλι της ψυχής του. Και ανάδειξε γύρω του τέτοιους συνεργάτες και βοηθούς όπως οι Μόλοτοφ, Μάλενκοφ, Βοροσίλωφ, Μπέρια, Μικογιάν κλπ., που αξία στέκουν δίπλα του. Έτσι έγινε αξιο το Κόμμα των Μπολ-

τερικών να γίνεται σήμερα το έργο του κόσμου.

Μπροστά μας έχουμε μια ζωντανή, προσωπικότητα παγκόσμιας όλης, που η δημιουργική αχτινοβολία της καλύπτει με τη θεωρητική έποπτεία της, την παραγωγική πρωτοβουλία της και την πρακτική δραστηριότητά της, όλες τις τομείς της ανθρώπινης πάλης, εργασίας και βίωσης.

Ξαίρω πώς ο ίδιος ο Στάλιν δε θέλει να μιλήσει για σταλινισμό. Μά το γεγονός ότι εκατοντάδες πολλές εκατομμύρια άνθρωποι σήμερα το Στάλιν στα γενέθλιά του, αποδείχνει τελεωτικά και αμετάκλητα ότι ο σταλινισμός, σαν συστατικό κομμάτι και παραπέρα ανάπτυξη του μαρξισμού-λενινισμού, έχει επιβληθεί πια σαν κολλοειδής ολική δύναμη, που κινά την ανθρωπότητα και την ιστορία μπροστά. Χωρίς το σταλινισμό σήμερα η ανθρωπότητα δεν μπορεί να κατακτήσει τον κομμουνισμό, γιατί θα στερούνταν την πυξίδα που αλάνθαστα μας οδηγεί σ' αυτόν. Δίπλα στους Μάρξ-Ενγκελς και Λένιν, το όνομα του Στάλιν έχει πια κατακτήσει την ιστορική αθανασία. Το ότι ο ίδιος δε θέλει να μιλήσει για σταλινισμό μας αποκαλύπτει λίγο και το Στάλιν σαν άνθρωπο.

III. Ο ΣΤΑΛΙΝ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Θά σας μιλήσω τώρα για το πως είδα και γνώρισα λίγο το Στάλιν.

Στή δουλειά ο Στάλιν είναι λιγόλογος, συγκεκριμένος, πρακτικός. Δεν ανέχεται την πολυλογία. Θέλει λίγα λόγια, καθαρά και συγκεκριμένα και πιάνει άμέσως το βασικό νόημα χωρίς ν' αφήνει να του ξεφεύγει και η μικρή λεπτομέρεια. Και στην προσοχή και σημασία που δίνει στο επιμέρους ζήτημα, στη λεπτομέρεια βλέπεις ότι και στο μικρό ο Στάλιν είναι Μεγάλος. Δεν αγνοεί, ούτε περιφρονεί τα φαινομενικά ασήμαντα και ανάξια προσοχής.

Έλαρι όσο κανένας άλλος ότι τα μεγάλα έργα συναρμολογούνται από μικρές, καθημερινές κατακτήσεις, επιτυχίες, απτήν καθημερινή πείρα με τά θετικά καί τ' άρνητικά της καί όχι μόνο στά πράγματα μά κυρίως στους ανθρώπους. Καί σ' αυτό, λοιπόν, ξεφανερώναται τό μεγαλείο καί ή άνωτερότητά του.

Τό Στάλιν τόν χαρακτηρίζει αυτό πού οί μπολσεβίκοι τό λένε "σελεουσρεμλιόνοστ, καί πού έμείς μπορούμε νά τό μεταφράσουμε "σκοπότητα, καί πού σημαίνει άκμυπη έπιδίωξη του σκοπού πού δάξας. "Ο Στάλιν συχνά όραματιζείται, άγκαλιάζει με τό καθαρό μάτι του, με την έπιστημονική πρόβλεψη, όλη τή μελλοντική εξέλιξη καί διαγράφει την πορεία της. "Απτήν χρυστάλλινη διορατικότητας είναι δύσκολο νά του ξεφύγει κάτι. "Όμως ταυτόχρονα τόν βλέπεις νά συγκεντρώνει όλη τή δύναμή του καί όλα τά διαθέσιμα μέσα σ' αυτό πού είναι σήμερα δυνατό, κατορθωτό καί αναγκαίο, εξασφαλίζοντας έτσι τό πιο γρήγορο πέρασμα στον επόμενο κρίκο, στο νέο, στο άνώτερο στάδιο εξέλιξης. Αυτό τό μπορετό είναι ή έπιστημονική δυνατότητα πού υπάρχει μέσα στην πραγματικότητα, στην ζωή, δυνατότητα πού τή συλλαμβάνει ή θεωρία καί ή μπολσεβίκικη οργανωτική παρεμβολή τή μετατρέπει σε ανθρώπινη κατάκτηση, σε ζωντανή πραγματικότητα.

"Η Σοβιετική Ένωση είναι ή πιο πλούσια χώρα στον κόσμο καί διαθέτει τεράστια μέσα. "Όμως είδα τό Στάλιν νά εξανίσταται γιατί διατίθονταν μικρά σχετικά μέσα για ένα έργο πού δέν ήταν αυτό πού άμεσα χρειαζότανε. Δέν ήταν καμμιά σπατάλη μά δέν ήταν αυτό πού ώφελοόσε τή στιγμή εκείνη, στο δεκατοβάθμιο αυτό έργο, τή Σοβιετική Ένωση καί τους Λαούς της. Είδα τό Στάλιν νά ναι άτεγκτος καί άμείλιχτος ενάντια σε στελέχη γιατί δέ φύλαξαν τόν κόπο του Λαού. Αυτή ή φροντίδα καί για την πεντάρα ακόμα του λαού είναι βασικό χαρακτηριστικό γνώ-

ζισμα για το Στάλιν. Δείχνει πόσο σέβεται το λαϊκό μόχθο.

Ο Στάλιν είναι: η προσωποποίηση της ενότητας θεωρίας και πράξης, λόγων και έργων. Γράφοντας στα πενήντα χρόνια του Λένιν, ο Στάλιν είπε ότι υπάρχουν δύο ομάδες μαρξιστών. Η μία περιορίζεται στα λόγια, στις πανηγυρικές διαβεβαιώσεις, στα απόσπασματά απτά έργα του Μάρξ. «Η διάσταση των λόγων με τα έργα, τέτοια είναι: η βασική αρρώστια αυτής της ομάδας». Η δεύτερη, ομάδα «στη δράση, της στηρίζεται όχι στα τοιτώτα και στα αποφθέγματα μιά στην πρακτική πείρα, ελέγχοντας το κάθε βήμα στην πείρα, μαθαίνοντας απτά ίδια της τα λάθη και διδάσκοντας τους άλλους στο γτίσιμο της νέας ζωής. Έτσι: ουσιαστικά ξεγιέται: ότι: στη δράση της ομάδας αυτής τα λόγια δεν χωρίζουν απτά έργα και η διδασκαλία του Μάρξ διατηρεί πλήρως τη ζωντανή, επαναστατική δύναμή της. Σ' αυτή την ομάδα ταιριάζουν τα λόγια του Μάρξ ότι: οι μαρξιστές δε μπορούν να περιορίζονται στην εξήγησι, του κόσμου μιά πρέπει να προχωρήσουν παραπέρα για να τον αλλάξουν. Το όνομα της ομάδας αυτής είναι: Μπολσεβικισμός, κομμουνισμός.

«Όργανωτής και αρχηγός της ομάδας αυτής είναι ο Β.Ι. Λένιν». (Δίτομο Λένιν και Στάλιν, τ. Ι, σελ. 3).

Αυτή η πρωταρχική, η θεμελιώδης μπολσεβίκικη αρετή, όχι η διάσταση μιά η σύμπτωση ανάμεσα στα λόγια και στα έργα, είναι βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα στη δουλειά του Στάλιν και της Μπολσεβίκικης ήγεσίας. Αυτό το βλέπεις στην καθημερινή δουλειά του Στάλιν. Παίρνει μιά απόφαση, δίνει μιά οδηγία κι άμέσως αρχίζει ο έλεγχος της πορείας πραγματοποίησής της, έλεγχος που δεν σταματά παρά μόνο όταν η απόφαση εκτελεσθεί, όταν η οδηγία γίνει ζωή. Γι' αυτό και οι εργαζόμενοι της Σοβιετικής Ένωσης και όλου του κόσμου πιστεύουν ακράδαντα στα λόγια του Στάλιν. Ξαίρουν, πείστηκαν απτή ζωή, ότι

αυτό που θα παί ο Στάλιν είναι: αλήθεια και ότι η αλή-
θεια αυτή θα γίνει πραγματικότητα. Πάντα άκουε από
τό Στάλιν: Μην πιστεύεις στα λόγια. Νά ελέγχεις τά έργα.
"Ας τό προσέξουμε αυτό: Ήπιτερά έμεις οί έλληνες πού
εύκολα παρασυρόμαστε απτήν πάρλα. 'Η λέξη "δημαγωγία",
έχει έλληνική καταγωγή και αυτό πρέπει νά μās κρατά
πάντα προσεχτικούς για τά λόγια πού λέγονται και δέν
συνοδεύονται από έργα.

Στό Στάλιν ξεχωρίζεις τή μπολσεβίκικη σεμνότητα
και μετριοφροσύνη, τή βαθειά κομματικότητα. 'Απαντών-
τας στα χαιρετιστήρια για τά πενήντάχρονά του έγραψε:

"Τά συγχαρητήρια και τά χαιρετιστήριά σας άφο-
ρουν τό μεγάλο κόμμα τής εργατικής τάξης πού μέ γέν-
νησε και μ' ανάθρεψε κατ' εικόνα και καθ' όμοίωσή του.
Και άκριβώς γιατί άφορούν τό δοξασμένο λενινιστικό μας
κόμμα, παίρνω τό θάρρος νά σας άπαντήσω μέ μπολσεβί-
κική ευγνωμοσύνη.

«Μπορείτε νά μίν άμφιβάλετε, σύντροφοι, ότι και
παραπέρα είμαι έτοιμος νά δώσω στήν υπόθεση τής ε-
ργατικής τάξης, στήν υπόθεση τής προλεταριακής επανά-
στασης και του παγκόσμιου κομμουνισμού όλες μου τίς
δυνάμεις, όλες μου τίς ικανότητες και άν χρειαστεί, όλα
μου τό αίμα σταγόνα πός σταγόνα».

Σέ συγκινεί πολύ βαθειά ή άπέραντη άφοσίωση και
ιερή προσήλωση του Στάλιν στό Λένιν. Τόνο θυμάται και
τόν αναφέρει πάντα.

"Όταν ό γερμανός συγγραφέας Έμιλ Λούντβιχ, στή
συνέντευξη πού είχε μαζί του τό Δεκέμβρη του 1931,
θέλησε νά κάνει έναν παραλληλισμό ανάμεσα στό Στάλιν
και τό Μεγάλο Πέτρο, ό Στάλιν άπόκρουσε τόν παραλ-
ληλισμό αυτόν σάν παράλογο και πρόσθεσε: «Όσον άφορά
έμένα, έγώ είμαι μόνο μαθητής του Λένιν και σκοπός μου
είναι νάμαι άντάξιός μαθητής του.

«Όσον αφορά τό Λένιν και τό Μεγάλο Πέτρο, δ τελευταίος ήταν σταγόνα στή θάλασσα, ενώ δ Λένιν όλόκληρος ωκεανός». Ο Στάλιν πάντα προβάλλει, σάν παράδειγμα γιά μίμηση στή ζωή και στέν άγώνα, τό Λένιν.

Αυτή ή λεπτή, χορδή στήν ψυχή του Στάλιν, ή διαρκής θύμιση, του Λένιν και ή τέτοια τοποθέτησή του απέναντι στό Λένιν, τό συγκλονίζει και σοθ θυμίζει μιά άλλη μεγάλη φιλία δυό άλλων μεγάλων: του Μάρξ μέ τόν Ένγκελς.

Χτυπά άμέσως στό μάτι ή διαρκής έγνοια και φροντίδα γιά τόν άνθρωπο, τό στέλεχος και τόν άπλό άνθρωπο, ή αγάπη γιά τούς συνεργάτες και τούς βοηθούς του.

Ο Στάλιν άκούει προσεχτικά πάντα τή φωνή του Λαού. Δημιέται ό ίδιος πώς στίς πιό μεγάλες δυσκολίες στέν πόλεμο όταν ρωτούσαν τούς άπλούς ανθρώπους στό στρατό και στήν παραγωγή, τί θέλεται μιά ήταν ή απάντησή: Δέ θέλουμε τίποτα. Μόνο οι δυσκολίες μή πωλίζουν τό Στάλιν νά βρει κάποιο συμβέβησιμό. Πρέπει να τρακίσουμε τό χιτλερισμό. Και πρόσθετος ό Στάλιν: Μπορείς μέ τέτοιο Λαό ν' άποτύχεις;

Ο Στάλιν πρόσθετος και πρόσθετος πάντα ξεχωριστά τήν άγροτιά, τόν εργαζόμενο άγρότη, όχι μόνο στή Σοβιετική Ένωση, μά και στίς άλλες γήρες, τόν τόν κύριο σύμμαχο της εργατιάς. Μέ τή σωστή οικονομική, πολιτική, λέει, ή άγροτιά πάντα θά ναι μαζί μας. Σχετικά άνάφερος τό παρακάτω περυσιατικό: Στήν περιοχή του Άλτάι όσο καιρό έμεις, (έννοοις τά τοπικά κομματικά στελέχη), κάναμε μόνο σύντομες εμφανίσεις στά χωριά και μετά φεύγαμε, ό κουλάκος, πού είχε τό σπόρο, τό μύλο, τήν άλεστική μηχανή, τό σάρι γιά τούς μύλους της πείρας, έμενε και επηρέαζε τούς άγρότες. Όταν όμως πήγαμε εμείς και μείναμε, (έννοει τό σοβιέτ, τούς μηχανοτραχτόρικούς σταθμούς, τά κολχόζ), τότε ή άγροτιά έμεινε μαζί μας και ή επιρροή του κουλάκου χάθηκε και μαζί και ό ίδιος.

Ο Στάλιν συσταίνει πάντα νά ξέρεις τό μέτρο των

δυνάμεών σου και τί μπορείς κάθε φορά νά κάνεις. Σωστά νά ζυγίσεις τίς δυνάμεις σου, και σωστά νά έχτιμάς τόν αντίπαλο. Αυτοῦ κρύβεται τό «μυστικό» τῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ Στάλιν ποτέ δέν εἶναι διασπαστικός και ὅταν παίρνει και μιά μικρή ἀπόφαση. Μιά ὁμως και πάροηκε ἡ ἀπόφαση, ὅλα τά ἀναγκαῖα πρόσωπα και μέσα κινητοποιοῦνται γιά νά ἐκασφαλιστεῖ ἡ ἐχτέλεσή της.

Ὁ Στάλιν τήν καθημερινή του ζωή εἶναι ἀεικίνητος, σταθερά ὁμως και ἕρεμα παρουσιάζει μιάν ἀστείρευτη ζωτικότητα και ἐνδιαφέρεται γιά ὅλα ὅσα γίνονται τριγύρω του στό στενό περιβάλλον του. Πάντα κινεῖται. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχαν τοῦς περιπατητικούς φιλόσοφους. Ὁ Στάλιν εἶναι περιπατητικός δημιουργός.

Ὅταν εἶς τό Στάλιν στήν καθημερινή του ζωή και δουλειά, μιά σκέψη σου ξεπετιέται σ'ἀθέρημα: ἀν ἦταν δυνατόν ὅσο μπορεί περισσότερος κόσμος, στελέχη, νά ζήσουν ἅμα, νά δεχτοῦν ζωντανή τήν ἐπίδραση τοῦ σταλινικοῦ στυλ στή δουλειά, πού δέν ξεχωρίζει τή θεωρία ἀπό τήν πράξη, πού συνδυάζει τή λήψη σωστής ἀπόφασης μέ τήν ἐπιτελική δουλειά και τήν ἐπιχειρησιακή καθοδήγηση γιά τήν ἐφαρμογή τῆς ἀπόφασης, πού προσέχει τό πολύ μεγάλο μά και τό πολύ μικρό, πού βάζει πάνω ἀπ' ὅλα τόν ἄνθρωπο, πού χαίρει νά ἐνθαρρύνει μέ τόν καλό λόγο, τό γέλιο, τό ἀστείο και τό καλαμπούρι του, μά πού εἶναι διώχτης κάθε λογά και γραφειοκράτη, πού μισεῖ τή δουλοπρέπεια και εἶναι ἀδυσώπητος στούς ἐχθρούς, τό κέρδος ἦταν ἀπροσμέτρητο. Ὅλα αὐτά ξεπηδᾶν πηγαία, γάργαρα, γιομάτα ζωή και ὁρσσία. Ὅ,τι πέρα ὅταν τόν γνώρισα ἀπό κοντά μοῦ εἶναι τό πύ ἀκριβό και πολύτιμο. Ἐξω ἀπτά ἔργα του γνώρισα και τόν ἄνθρωπο. Καί ἀδελά σου ἀρθώνεται μπροστά σου μιά εἰκόνα:

Ὁ Στάλιν ἔχει μιά μεγάλη, καρδιά πού περικλείνει ὅλον τόν κόσμο.

Ἡ ψυχὴ τοῦ Στάλιν μοιάζει σάν τὴν ἀρχαία Αἰολικὴ ἄρ-
πα πού ἀνταποκρίνεται καὶ παίζει στὴν παραμικρὴ πνοὴ ἀέρα.
Δολεῖται στὸν κάθε ἀναστεναγμὸ καὶ πόνο, στὴν κάθε
ἐλπίδα καὶ προσδοκία τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἔτσι ὁ Στάλιν προβάλλει μπροστὰ μας σάν τὸ ἀνώ-
τατο δημιούργημα, ἡ ἀνώτερη ἐπίτευξη στὴ συγκράτηση,
τοῦ ἀνθρώπου, ἡ προσωπικότητα μὲ τὴν πιό ἄρτια πληρό-
τητα, ὁ Μπολσεβίκος.

IV. ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΑΛΙΝ

Γιατὶ ἀγαπᾷ ὁ Λαὸς μας τὸ Στάλιν;

Πρῶτο. Γιατὶ ὁ Στάλιν ἐνσαρκώνει γιὰ τὸ Λαὸ τὴν
Ἁγία Ρωσία, τὸ λαοκρατορευμένο Μόσχοβο, πού στὴν φυ-
χὴ τοῦ Λαοῦ συνταυτίζεται μὲ τὴν ἀπολύτρωση ἀπὸ τοὺς γε-
νίτσαρους καὶ τὸ χαράτσι, μὲ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση. Ὁ
Μάρξ διαπιστώνει ὅτι «οἱ Ἕλληνες βλέπουν στὴ Ρωσία τὸ
φυσικὸ τους προστάτη», (Ἀπαντα, τ. IX, σελ. 389), καὶ ὅ-
τι ἐνῶ οἱ ἄγγλοι ποτὲ δὲν εἶχαν τὴν πρόθεση νὰ δημιουρ-
γήσουν στὴν Ἑλλάδα ἀνεξάρτητο βασίλειο, τὴν ἐκδοση τῆς
πάλης κατὰ τὴν ἐξέγερση τῶν ἐλλήνων δὲν τὴν ἐκρίναν οὔ-
τε οἱ στάσεις τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, οὔτε τὸ Ναυαρίνο, οὔτε ὁ
γαλλικὸς στρατὸς στὸ Μωρητᾶ, μὰ ὁ ρώσος ἀρχιστράτηγος
Ντίμιτρις πού μπήκε στὰ Βαλκάνια ἐπικεφαλῆς τοῦ ρού-
σικου στρατοῦ. Ἡ ἁγία, ἡ ὁρθόδοξη Ρωσία ἦταν πάντα
ὁ φυσικὸς προστάτης τῆς Ἑλλάδας. Ἐνῶ ἡ Ἀγγλία ἦταν
πάντα ἡ ἐδῆλλα πού μᾶς ἀποστράγγιζε.

Δεύτερο. Γιατὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία, μὲ τὸ Λένιν στὴν
ἀρχὴ καὶ τὸ Στάλιν μετὰ, στάθηκαν πάντα οἱ πιό πιστοὶ
φίλοι καὶ προστάτες, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία καὶ μὲ τὴν πείνα ἀκό-
μα, ὅπως στὰ 1917, μᾶς ἀνάγκασε καὶ στὰ 1918 στὴν
Οὐκρανία καὶ μετὰ στὴ Μικρασία νὰ σφαζέμαστε γιὰ τὰ
συμφέροντά της.

Τρίτο. Γιατί για δεύτερη φορά η Ελλάδα γλύτωσε από τον ξένο, το χιτλερικό κατακτητή, χάρη στη νίκη του Σοβιετικού Στρατού, ενώ η Αγγλία με τη συμπαράσταση των αμερικάνων μας υποδούλωσε ξανά με την ένοπλη επέμβαση της το Δεκέμβρη. Θυμόμαστε όλοι το τηλεγράφημα του σ. Στάλιν προς το Γεν. Γραμματέα του ΕΑΜ σ. Παρτοαλίδη, γιομάτο κατανόηση και συμπαράσταση. Η Σοβιετική Ένωση πάντα αναγνώριζε τους αγώνες του. Λαού μας και τη συμβολή του στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Νά τι γράφεται σχετικά στο διβλίο «Η Μεγάλη μας Πατρίδα», έκδοση του Ενιαίου κρατικού εκδοτικού της ΕΣΣΔ: «Η επίθεση (έναντια στη Σοβ. Ένωση, Ν.Ζ.) λογαριαζότανε να αρχίσει στο τέλος της άνοιξης του 1941, ένα όμως αναπάντεχο περιστατικό την καθυστέρησε. (Ο σύμμαχος της χιτλερικής Γερμανίας, η φασιστική Ιταλία, επιτέθηκε ενάντια στην Ελλάδα με την πεποίθηση, ότι εύκολα θά τή καταφέρει με τη μικρή χώρα. Όμως ο ήρωϊκός ελληνικός Λαός αντέταξε επίμονη αντίσταση και μάλιστα επέφερε ήττα στον έχθρο, που φαινότανε κατά πολλές φορές πιο δυνατός. Ο Ιταλός διχτάτορας Μουσσολίνι αποτάνθηκε στο Χίτλερ, ζητώντας βοήθεια. Για τη Γερμανία που ήταν κι όλες έτοιμη να επιτεθεί κατά της Σοβιετικής Ένωσης, σπουδαίο ζήτημα ήταν νάχει ήσυχια τα νώτα της. Οι γερμανοί υποστήριζαν τους Ιταλούς. Ο Χίτλερ αποφάσισε να τελειώσει με την Ελλάδα άστραπιαία...». («Η Μεγάλη μας Πατρίδα». Μόσχα, έκδοση, 1946).

Τέταρτο. Στόν καινούργιο πόλεμο που μας επέβαλαν οι αμερικανοάγγλοι ιμπεριαλιστές, η Σοβιετική Ένωση στάθηκε πάλιστό πλευρό του Λαού μας. Ποτέ δε θά ξεχάσουμε τί έκανε η ΕΣΣΔ για νά ειρηνεύσει η Ελλάδα, για νά βρει ο Λαός μας τό δίκιο του, τί έκανε ο Στάλιν για νά αποσπάσει τους λαϊκούς αγωνιστές από έχτελεστικό αμερικάνικο απόσπασμα.

Πέμπτο. Στο Στάλιν χρωστάμε τη μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη που φρόντισε για τα παιδιά μας και τα έσωσε από τους βομβαρδισμούς, την πείνα και τους εξευτελισμούς της Φρίκης.

Έκτο. Ο Στάλιν μας παραστάθηκε πάλι σαν στοργικός πατέρας με όλη τη θερμότητα στην καινούργια φουρτούνα που περνάμε.

Έβδομο. Ο Λένιν και ο Στάλιν γαλούχισαν τους κουκουέδες, τους ατρόμητους αγωνιστές για τη Λευτεριά και το καλό του τόπου. Αυτό ο Λαός μας δε μπορεί ποτέ να το ξεχάσει.

Νά γιατί αγαπά με όλη του την ψυχή και τιμά με όλη του την καρδιά το Στάλιν ο Λαός μας. Είναι ο μεγάλος προστάτης και φίλος μας.

Μά οι κομμουνιστές της Ελλάδας αγαπούν και τιμούν τον Στάλιν και για κάτι ακόμα.

Τό ΚΚΕ γεννήθηκε και γαλουχήθηκε στην κολυμβήθρα του μαρξισμού-λενινισμού και άντρωσε και αναπτύχθηκε σε μεγάλη λαϊκή δύναμη με τη διδασκαλία του Στάλιν.

Τί μας έμαθε ο μπολσεβικισμός και ο Στάλιν;

α) Νά φτιάχνουμε νέου τύπου Κόμμα, το οργανωμένο πρωτοπόρο τμήμα της εργατιάς και του Λαού, την ανώτερη μορφή οργάνωσης του προλεταριάτου. Ένιαίο, μονολιθικό, αδιάσπαστο να γίνεται: Ικανό να τὰ θγάζει πέτρα σε όλες τις καταστάσεις.

β) Μας έδωσε την επαναστατική, τη μαρξιστική-λενινιστική θεωρία. Μας έμαθε ότι χωρίς πρωτοπόρα θεωρία δεν υπάρχει πρωτοπόρο κόμμα σωστός προσανατολισμός. Ότι η θεωρία δεν είναι δόγμα, μά καθοδήγηση για δράση. Ότι δεν είναι αποστήθιση, αποφθεγμάτων, μά πολιτικός χειρισμός στη λύση των πραχτικών προβλημάτων. Ότι θεωρία και πράξη αποτελούν μία αδιάσπαστη διαλεκτική ένότητα που ή μία ώθει και αναπτύσσει την άλλη

3. Ν. Ζαχαριάδη. Ι. Β. Στάλιν.

33

STAT

αποτελώντας ένα ενιαίο, διαλεκτικό σύνολο. Κατοχή της μαρξιστικής-λενινιστικής θεωρίας, διδάσκει ο Στάλιν, πάλι να πει να την αναπτύσσει, να την κινεί μπροστά.

γ) Μας έμαθε ότι η πάλη ενάντια στα μικροαστικά κόμματα που θέλουν να κρατούν τις μάζες εφεδρεία της αστικής τάξης είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να εξασφαλιστεί η επαναστατική προλεταριακή ενότητα, το ενιαίο μέτωπο πάλης όλων των εργαζομένων σάν το βάθρο, το θεμέλιο της επιτυχίας, της νίκης.

δ) Μας διδάξε ότι χωρίς την πάλη ενάντια στον αποπορτουισμό στις ίδιες τις γραμμές μας, δε μπορεί να δημιουργηθεί πρωτοπόρο, επαναστατικό κόμμα. Έτσι πέρασε την παιδική του ηλικία και ανδρώνει και το ΚΚΕ. «Κύριο κίνδυνο αποτελεί εκείνη η παρέκκλιση που ενάντια της σταμάτησαν ν' αγωνίζονται και που της επέτρεψαν έτσι να αυξήσει και να γίνει κρατικός κίνδυνος». Ίδιαίτερα στή μπόρα που περνάμε σήμερα εμείς οι κομμουνιστές της Ελλάδας δεν πρέπει να ξεχνάμε την εντολή αυτή του σ. Στάλιν.

ε) Μας έμαθε να μαστε αγωνιστές χωρίς κομπασμούς και ύπεροφία. Να αναγνωρίζουμε και να κριτικάρουμε άνοιχτά τα λάθη και τις αδυναμίες μας. Η θαρραλέα μπολσεβίκικη αυτοκριτική είναι νικητήρια δύναμη για το ΚΚΕ, ζωγόνα πηγή πολιτικής ώριμανσης.

στ) Μας έμαθε ότι η σύνδεση με το Λαό, το να διδασκόμαστε απτίς μάζες όταν τις οργανώνουμε και τις οδηγάμε στους ταξικούς αγώνες, το να ακούμε προσεχτικά τη φωνή του Λαού είναι ζήτημα ζωής για θανάτου για το ΚΚΕ.

ζ) Μας έμαθε ότι όταν οι κομμουνιστές καταπιάνονται με τα καθημερινά ζητήματα των μαζών, οργανώνουν και καθοδηγούν τους αγώνες τους γι' αυτά, καταχτούν τις μάζες και μέσα στήν πάλη τις πείθουν με την

έδειξε τους τήν πείρα ότι πρέπει νά συνδυάζουν τούς οικονομικούς καί πολιτικούς αγώνες, νά ανεβαίνουν άπτίς κατώτερες στίς ανώτερες μορφές πάλης, μέχρι τόν ένοπλο αγώνα γιά τήν ανατροπή τής εξουσίας τών εκμεταλλευτών.

η) 'Ο Στάλιν μάς έμαθε νά πολεμάμε. Καταχτώντας τή σταλινική στρατηγική καί ταχτική, άφομοιώνουμε τήν επιστήμη τής νίκης.

θ) Μάς δίδαξε τή μπολσεβίκικη επαγρύπνηση, βασικό έξόδιο στόν εξοπλισμό τοῦ κομμουνιστή, στήν πύλη του ένάντια στούς εκμεταλλευτές, τά εργατικά καί τούς πράχτορες τους, ιδιαίτερα γιά μάς τώρα μέσα στίς συνθήκες τής πιο δύσκολης καί άνελέητης δουλειάς, μέσα στίς συνθήκες τής άστοιχοφιλικάδικης παρανομίας. 'Όλοι θυμόμαστε τά λόγια τοῦ Στάλιν άπ' άφορμή τή δολοφονική άπόπειρα κατά τοῦ σ. Τολιάτι, λόγια γεμάτα αγάπη γιά τόν Τολιάτι, όργή γιά τούς δολοφόνους καί έπιτίμηση γιατί δέν είχαν παρθεί τά άναγκαία μέτρα επαγρύπνησης.

ι) 'Ο Στάλιν μάς διδάσκει νά μας διδύνει. Τό σύμφερον τής επανάστασης στήν Ελλάδα είναι αδιάρρηχτα συνδεδεμένο καί έμπράττει άπτήν πρόοδο καί τίς κατακτήσεις πού κάθε φορά έχει τό παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα. Τό διεθνιστικό καθήκον μάς επιβάλλει άνειρήνευτη πάλη ένάντια στό μεγαλοελλειψικό σωβινισμό καί τίς τοπικές ένδομωτικές παρεκκλίσεις. 'Η προσήλωση καί ή αγάπη πρὸς τή Σοβιετική Ένωση άποτελεί τό άπογωνιαίο άγκυράρι τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμού.

Αυτά μάς διδάσκει ό Στάλιν. Τή διδασκαλία του αὐτή πρέπει νά τήν άφομοιώσουμε δημιουργικά, νά τή διδάσκουμε άπτή ζήτή καί άπτά έργα του. Μιά βασική προέπιθεση γ' αὐτό είναι νά μάθουμε τή ρώσικη γλώσσα. Τήν καλή προσπάθεια πού κάνουν πρὸς τήν κατέθυση αὐτή, πολλά στελέχη καί μέλη μας πρέπει νά τήν ένθαρρύνουμε όλόπλευρα καί νά τήν γενικεύσουμε.

Περνάμε σήμερα πολλές δυσκολίες και σκληρή δουλειά. Χιλιάδες και χιλιάδες κομμουνιστές και αγωνιστές του λαού παλεύουν κάτω απτίς πιο δύσκολες συνθήκες, δίνουν τή ζωή τους μά τά βγάζουν πέρα παλληκαρίσια, μένουν πιστοί στο Κόμμα τους, στήν υπόθεση του Λαού, ακλόνητοι στρατιώτες του Στάλιν.

Μπροστά στο έχτελεστικό απόσπασμα οι αγωνιστές πεθαίνουν με τό όνομα του Στάλιν στο στόμα. Νά μερικές περιγραφές για τήν αγάπη και προσήλωση του Λαού μας στο Στάλιν:

1946. Στέν Έβρο τρομοκρατία βρειά, ζύλο, βιασμοί, εξορία. Μπλοκάρουν τούς Μεταξάδες οι φασιότες, έρευνα παντού και έμαδικές συλλήψεις. Σ' ένα σπίτι είναι μόνη της μιά κοπέλλα 16 χρονών. Σπάζουν, ρημάζουν τό φτωχικό σπίτι. Από μιά σχισμάδα του παραθυρόφυλλου βγάζουν οι χαφιέδες τή φωτογραφία του Στάλιν, κομμένη από ίφι-μαρίδα και προσεχτικά τυλιγμένη με χαρτί. «'Ας έρδει νά σέ σώσει, βουλγάρα, θά σέ φάμε!», ερίζουν οι φασιότες. Μά ή κοπέλλα δέν άκούει, ρίχνεται φωνάζοντας νά γλυτώσει άπό τά χέρια τους τήν άκριθή φωτογραφία, τό φυλαχτό της.

Τήν χτυπούν όλοι μαζί, τά αίματα πλημμυρούν τό πρόσωπό της, μ' αότη παλεύει. Σχίζουν με λύσσα τή φωτογραφία οι χαφιέδες και ρίχνονται στο κορίτσι με κλωτσιές και φοβέρες. Στηλώνει εκείνη τό κορμί της και τούς φωνάζει: «Τή φωτογραφία τή σχίσατε, μά τό Στάλιν τόν έχουμε όλοι μέσα στήν καρδιά μας. Από και κανένas δέ μπορεί νά τόνε βγάλε!». Η φλογερή αγάπη στο Στάλιν έδωσε δύναμη και ήρωισμό στή μικρή αγωνίστρια, όπως άνδρώνει και έμψυχώνει όλους μας.

Βογγάει ή σκλαβωμένη πόλη κάτω απτήν καινούργια κατοχή, μά αλύγιστη παλεύει. Ό σ. Γιώργης Λάμπρου με τή γυναίκα του Πανηγιώτα, δουλεύουν στον παράνομο μηχανισμό. Έχουν πολύ καιρό νά δούν τό φώς του ήλιου, τά

μίσσα λιγοστά. Μιά γραφομηχανή κι ένας πολύγραφος μί-
οι προκηρύξεις και τὰ φυλλαδιάκια μέσα ἀπὲν κρόπτη τους
ἀπλώνουν σ' ἑλὴ τὴν πόλιν φῶς καὶ ζωὴ γιὰ τοὺς σκλάβους.
Μαζί τους εἶναι καὶ τὸ κοριτσάκι τους 4 χρονῶν. Ἡ ὄγεια τοῦ
παλίου ἀγωνιστῆ δὲν πᾶει καλὰ, λιώνει σιγά-σιγά κι ἔνα
δράδι ξαφνικά πεθαίνει. Στούς δρόμους παραφυλάει ὁ φα-
σιμός, δὲ μποροῦν νὰ φωνάξουν κανένα σύντροφό του. Θά-
περιμένουν ὥς αὐριο πού θάρθει ὁ σύνδεσμος. Κλαίει σι-
γανὰ ἡ γυναίκα του, τὸν καλὸ της σύντροφο, τὸν πατέρα τοῦ
παιδιοῦ της. Τὸ κοριτσάκι πού τὴν κοίταζε βουρκωμένο πλη-
σιάζει καὶ τῆς λέει: «μὴν κλαῖς μαμά, στείλε τὸ πουλάκι στὸν
καλὸ παππού, τὸ Στάλιν, νὰ τοῦ πεῖ, κι αὐτός θά μᾶς στείλει
γιατρικό γιὰ τὸ μπαμπά, σπῆτι καλὸ, φωμί πολὺ καὶ μένα
μιά μεγάλη κούκλα».

Ἦξερε κι αὐτὸ ἀπὲς ιστορίες πού τῆς ἔλεγε ὁ πα-
τέρας της ποῖς πενᾶει γιὰ ἔδλους καὶ ἡ μικρὴ ψυχούλα
του στράφηκε σὲ μεγάλο πατέρα τοῦ κόσμου.

Ἡ μαχητριά τοῦ ΔΣ Βάσω Ματζιάρη, 17 χρονῶν,
στὴν ἐπιχειρήσι εἰδικότητων ἀπὸ χωριὸ Βάλτο, γράφει σὲ ο.
Στάλιν: «Οἱ χιτλερικοὶ σκότωσαν τὸν πατέρα μου. Οἱ ἀμε-
ρικάνοι μὲ τοὺς μοναρχοφασίστες τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1949 σφά-
ξαν στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ μας τὴ μάνα μου καὶ τὰ τρία
μου ἀδερφάκια ἀπὸ 6 ὡς 12 χρόνων. Πόνεσα πολὺ μὰ δὲ
μπαρὸν νὰ μὲ κάνουν ὀρφανή, γιατί ἔχω ἑστὴνα πατέρα μου,
σύντροφο Στάλιν. Μὲ τὸ ὄνομά σου στὴν καρδιά μου θ' ἀ-
γωνίζομαι ὡς τὴ νίκη».

Ἐνας μαχητὴς τοῦ ΔΣ, ξεκινώντας μὲ τὸ τμήμα του
γιὰ τὴ μάχη, εἶπε στοὺς συντρόφους του: «ἂν σκοτωθῶ, σύν-
τροφοι, στή μάχη, νὰ πάρετε τὸ κοιμητικό μου βιβλιάριο.
Ἀνοίξετε το, θά βρεῖτε μέσα κάτι πού εἶναι τὸ ἀκριβότερο
πού ἔχω στὸν κόσμο. Φυλάξετε το, δὲ θέλω νὰ τ' ἀγρί-
ξουν φασίστες».

Στὴ μάχη μιὰ σφαῖρα βρῆκε τὸ παλληκάρι σὲ στή-

θος. 'Από τή ματωμένη τοέπη του βγάλανε οι σύντροφοί του τό κομματικό βιβλιάριο, τό άνοιξαν και βρήκαν μιά φωτογραφία τοῦ Στάλιν.

Είναι όμως και όρισμένοι πού μπροστά στίς δυσκολίες και στά εμπόδια λυγούν και ταλαντεύονται. 'Ο Στάλιν μας διδάσκει ότι μόνο ενάντια στίς δυσκολίες άποαλώνονται τά πραγματικά στελέχη. Καί ή ζωή και τό έργο του είναι βεβαίωση τών έργων του. Όταν συναντάμε δυσκολίες, στήν παράνομη κυρίως δουλειά, δυσκολίες πού καμιά φορά φαίνονται άνοπέρβλητες, ας θυμόμαστε τό Στάλιν. Πόσες φορές τόν πιάσαν! Πάντα τούς έφευγε και πάντα ξαναγυρνούσε στήν παράνομη δουλειά. Πόσα εμπόδια άντάμωνα κάτω άπό τόσα ριζικά καθεστώσ και τήν τρομοκρατία της 'Οχράνας! Τά δάμαζε όλα μέ τό άτσάλι της θέλησής του και πάντα έβγαινε νικητής.

Υπάρχουν και άλλοι πού σπάνε και προδίνουν. Γι' αὐτούς πρέπει νάμαστε τό ίδιο ημείλιχτοι και άδυσώπητοι όπως και ό Στάλιν ενάντια στούς έχθρούς τοῦ Λαοῦ.

Οί κομμουνιστές της 'Ελλάδας πρέπει νά γράφουν άσβυστα στήν καρδιά τους τ' άθάνατα λόγια τοῦ Στάλιν, πού πρόφερε πρίν ακόμα ταφεί ό Λένιν, στίς 26 του Γενάρη τοῦ 1924, δίνοντάς του έκ μέρος τοῦ Κόμματος τό μπουσλαβεβίχινο όρκο:

«'Εμεῖς οί κομμουνιστές είμαστε άνθρωποι από ειδικό σκαρί. Είμαστε φτιαγμένοι από ειδικό ύλικό. Είμαστε αὐτοί πού άποτελοῦμε τό στρατό τοῦ μεγάλου προλεταριακοῦ στρατηγοῦ, τό στρατό τοῦ σ. Λένιν. Δέν υπάρχει άνωτερο άπτήν τιμή ν' άνήκεις σ' αὐτό τό στρατό. Δέν υπάρχει άνωτερο άπό τό όνομα τοῦ μέλους τοῦ κόμματος πού ιδρυτής και καθοδηγητής του είναι ό σ. Λένιν. Δέ μπορεί ό καθένας νά νάει μέλος τέτοιου κόμματος. Δέ μπορεί ό καθένας νά άντίζει στίς κακουχίες και στίς μάδρες πού συνδέονται μέ τό ν' άνήκεις σέ τέτοιο κόμμα. Παιδιά της

ἐργατικής τάξης, παιδιά της ανέχειας και της πάλης, παιδιά ἀπίστευτων στερήσεων και ἥρωικών προσπαθειῶν, νά κοιτᾶ, πρὶν ἀπόλα, πρέπει νάσαι μέλη τέτοιου κόματος».

Μόνο όταν και μεις ἀνταποκριθοῦμε σ' αὐτή τὴν ἀποστολή τοῦ κομμουνιστῆ, ποῦ διαγράφεται στὸ σταλινικό δόκο θά τὰ βγάλουμε ἀξία πέρα.

Τὸ ΚΚΕ περνά τώρα καινούργια μπέρα. Πάθαμε μιὰ σοβαρὴ ἥττα. Ὅμως ἡ κατάσταση στὴν Ἑλλάδα παραμένει πάντα κρίσιμη γιὰ τὸ μοναρχοφασισμό και τὴν ἀμερικανοκρατία γιὰτὶ ἐς μποροῦν νά λύσουν κανένα λαϊκό ζήτημα. Τὸ οικονομικό χάος ἐπεχτείνεται ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας τῆς ἀμερικάνικης ἐπέμβασης. Οἱ ἀπεργίαι τῶν ἐργατῶν, τῶν ιδιωτικῶν, τραπεζικῶν και δημοσίων ὁκαλλήλων, πῆραν μιὰ πρωτοφανή ἔκταση και ἀγκάλιασαν ἑκατοντάδες χιλιάδες μισθωτούς. Οἱ ἀμερικανόκλητοι ἀγρότες ἐγκαταλειμμένοι και πεινασμένοι βρίσκονται στὴν πιὸ ἀθλια κατάσταση. Ἡ ἐξαθλίωση τῆς ἀγροτιάς προχωρεῖ και παίρνει ἀγνωστες ὥστα σῆμερα διαστάσεις γιὰτὶ ληστεύουν τὰ προϊόντα τῆς οἰ διαφόροι κεφαλαιοκρατικοί, ντόπιοι, ἀμερικάνικοι και ἐγγλέζικοι ὁργανισμοί. Τὰ μικροκοστικά στρώματα πνίγονται και αὐτὰ πιασμένα σὴ μέγενα τοῦ μετάλου κεφαλαίου και τσακισμένα ἀπτὴν ἀβάσταχτη φορολογία. Τὰ 50% τῶν ἐργατῶν και ὁκαλλήλων εἶναι ἀνεργοί. Ἡ ἀρπαγή ἐπεχτάθηκε και στὰ ἀσφαλιστικά τους ταμεία. Ἐκατοντάδες χιλιάδες ἀνάπηροι, τραυματίες και συνταξιόδοχοι εἶναι πεταμένοι και ζοῦν ἀπτὰ λήγα φίχουλα ποῦ τοὺς δίνει ἡ «εὐσπλαχνία» τῶν ἀρχόντων. Ἐκατοντάδες χιλιάδες φαντάραι, ἐθνοφρουρίτες και μάθδες ζητοῦν νά πάν στὰ σπίτια τους ὅπου ὅμως τοὺς περιμένει ἡ ἐγκατάλειψη, τὰ ἐρεψία, ἡ πείνα. Δεκάδες χιλιάδες ἀρπαγμένα ἀπτὶς μανάδες τους παιδιά φυτοζωοῦν και ἐξευτελιζονται στὰ κάτεργα τῆς Φρίκης. Πολλές δεκάδες χιλιάδες ἀγωνιστές τοῦ Λαοῦ στὰ στρατόπεδα, στὰ

39

STAT

μπουντρούμια, τὰ μακρονήσια, τὶς φυλακὲς καὶ τὶς ἐξο-
ρίες. Οἱ καταχρήσεις, οἱ κλεψίαι, τὰ λαθρεμπόρια, ποὺ γιο-
μίζουν τὴ ζωὴ τῶν πλουτοκρατῶν, δίνουν τὸ βαθμὸ τῆς
σατίας καὶ τῆς κατάπτωσης μέσα στὶς κυρίαρχες τάξεις.
Ὁ μοναρχοφασισμὸς καὶ ἡ ἀμερικανοκρατία μόνο ἀφανι-
σμοὶ καὶ λιμοχτονία μποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν.

Φουντώνει καὶ ἑσπὰ πανελλαδικὰ ἡ παλλαϊκὴ ἀγα-
νέχτης, ποὺ καμιὰ τρομοκρατία, ὅσο αἱματηρὴ καὶ δε-
λογονικὴ καὶ ἀν εἶναι, δὲ μπορεῖ νὰ τὴ σταματήσει. Ἐνῶ
τὰ ἑσπερα τμήματα τῶν λαϊκῶν ἐκδικητῶν προβάλλουν ἡ-
ρωικὴ ἀντίσταση στὰ ἐξοντωτικὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ καὶ
ἀποταλοῦν φάρο ἐλπίδας γιὰ τὸν πολοβασανισμένο λαό
μας. Πάνω στὴ βάση αὐτὴ καὶ μπροστὰ στὸ οἰκονομικὸ
χάος ποὺ ἡ θηλιά του σφίγγει ὀλο καὶ πιὸ πολὺ μεγα-
λώνουν οἱ φαγωμάρες καὶ οἱ καυγάδες μέσα στὸ μοναρχο-
φασιστικὸ στρατόπεδο καὶ ὀλοένα καὶ πιὸ καθαρά διαφαίνε-
ται ὅτι τὸ καλὰτι καὶ οἱ ξένοι ἐμπνευστές του προσανα-
τολίζονται κάθε μέρα καὶ πιὸ πολὺ πρὸς μιὰ στρατοκρα-
τικὴ φασιστικὴ δικτατορία μὲ φασουλὴ τὸν Παπάγο, ἐνῶ
τὰ λεγόμενα κοινοβουλευτικὰ κόμματα δὲ συμφωνοῦν γιὰ-
τί μιὰ δικτατορία θὰ σήμαινε τὸν παραμερισμὸ τους ἀπὸ
τὸ λουφέ τῆς ἐξουσίας. Παρατηρεῖται μιὰ δραστηριότητα
καὶ κινητοποίηση σ' ὁλόκληρο τὸ φασιστικὸ στρατόπεδο
ὅπου μεταξικά ἀποβράσματα καὶ νεοφασιστικὰ φυντανάκια
μὲ τὴ σύμπερξη καὶ τῆς χρεωκοπημένης καὶ ἐξευτελισμέ-
νης Σ.Κ.-Ε.Λ.Α. τοῦ Σβάου καὶ τοῦ Τσιριμάκου καὶ τοῦ
νεκροαναστημένου τροτοκισμοῦ, λογαριάζουν μὲ τὴν ξέθω-
ρη καὶ φτηνὴν δημογωγίαν τους νὰ ἐκμεταλλευστοῦν τὴ λαϊ-
κὴ ἀγανάχτηση πρὸς ὄφελός τους.

Παράλληλα ὅμως ἔχουμε δραστηριοποίηση καὶ συγκέν-
τρωση τῶν δυνάμεων τόσο στὰ δεξιὰ δημοκρατικὰ στοιχεῖα,
ποὺ εἰμὶναι λίγο-πολύ ἔξω ἀπὸ τὸ τετράχρονο μοναρχοφα-
σιστικὸ δολοφονικὸ ὄργιο, ὅσο, πρᾶγμα ποὺ εἶναι καὶ τὸ

πιό χαρακτηριστικό, και μέσα σε όλους τους συνεπείς δημοκρατικούς παράγοντες και οργανώσεις που αντιλούν τη δύναμή τους και στηρίζονται στο πλατύ λαϊκό κίνημα που θέλει και καλεεί για τη λευτεριά, τη δημοκρατία, την εθνική ανεξαρτησία και την ειρήνη.

Είναι όλοφάνερο ότι ένα πανδημοκρατικό μέτωπο πάλης, που θα περιλάβει όλες τις δυνάμεις, οργανώσεις και παράγοντες που θέλουν τη δημοκρατία και την ειρήνη και θα προβάλλει ένα πρόγραμμα που θα ικανοποιεί τα λαϊκά δίκαια, μπορεί να φράξει αποφασιστικά το δρόμο σε κάθε φασιστική ιδεολογία και οργάνωση, σε κάθε στρατοκρατοφασιστική δικτατορική κίνηση και να παλαίφει αποτελεσματικά για τον εκδημοκρατισμό της χώρας και την ανακοφίση του Λαού ενάντια σε όλον τον παλιό, χρεωκοπημένο και πουλημένο πολιτικό κόσμο, που μόνο στην πλουτοκρατία και στους αμερικανοάγγλους επιδρομείς δούλεψε και δουλεύει βγάζοντας την Ελλάδα στο σφυρί στο αγγλοαξονικό ιμπεριαλιστικό δημοπρατήριο.

Βασική προϋπόθεση για να δημιουργηθεί και για να ριζώσει στο Λαό το πανδημοκρατικό αυτό μέτωπο είναι να περιλάβει το ΚΚΕ. Όποιαδήποτε δημοκρατική ή δηθεν-δημοκρατική προσπάθεια στην Ελλάδα δίχως το ΚΚΕ δε μπορεί να σταθεί και να ζήσει, δε μπορεί να κερδίσει το Λαό και μοιραία θα καταλήξει σε παρακλάδι και κινούμενο της πλουτοκρατίας, του μοναρχοφασισμού, της δικτατορικής κίνησης του Παπάγου.

Και συνεργασία με το ΚΚΕ σημαίνει συνεπή δημοκρατική πάλη για την εθνική ανεξαρτησία με την αποχώρηση όλων των ξένων από την Ελλάδα. Πάλη ενάντια σε κάθε φασιστική ιδεολογία-οργάνωση-κίνηση για μία πραγματικά δημοκρατική εσωτερική ζωή και ανάπτυξη.

Πάλη για δίχως όρους γενική άμνηστια. Πάλη για

42

STAT

μιά έντιμη δημοκρατική ειρήνευση, στο εσωτερικό, για την
 ειρήνη σ' όλο τον κόσμο.

Πάλι για μία φιλειρηνική-δημοκρατική εσωτερική
 πολιτική.

Πάλι για μία καλλίτερη ζωή για όλους τους εργα-
 ζόμενους.

Μόνο πάνω σε μία τέτοια βάση μπορεί να στηρι-
 χτεί μια γερή και συνεπής δημοκρατική προσπάθεια στην
 Ελλάδα.

Και μόνο ένας γερός δημοκρατικός συνασπισμός, που
 θα στηρίζεται στην ολόπλευρη πάλη του Λαού μπορεί
 να επιβάλει την αποκατάσταση των δημοκρατικών ελευθε-
 ριών και τη διεξαγωγή πραγματικά λεύτερων εκλογών.

Όλοι όσοι πονάν τον τόπο μας πρέπει να καταλά-
 βουν ότι άλλος δρόμος για να περιοσθεί ότι ακόμα είναι
 δυνατό από μοναρχοφασιστικό έλεθρο και την απειλή μιας
 φασιστικής στρατοκρατικής δικτατορίας δεν υπάρχει.

Τό ΚΚΕ, όλα τα κόμματα, οργανώσεις και πρόσωπα
 που συνεργάζονται μαζί του, στάθηκαν πάντα οι πιο συ-
 νεπείς και αληθινοί δημοκράτες και δώσαν για την υπό-
 θεση του Λαού άπειρες θυσίες. Δεν υπάρχει δύναμη στον
 κόσμο που να μπορεί να τους αποκλείσει από την πολιτική
 ζωή της χώρας γιατί ζούν μέσα στο Λαό, συνδέονται με
 τό Λαό, εκφράζουν τους πόθους του, οργανώνουν και κα-
 τοδηγούν τους αγώνες του, αποτελούν με τό Λαό ένα σώ-
 μα και μία ψυχή.

Όνειρεύονται μερικά μαύρα μυαλά να σβύσουν τό
 ΚΚΕ από τη ζωή. Και έπειδή καταλαβαίνουν ότι αυτό
 είναι αδύνατο, κινητοποιούν τώρα, ακολουθώντας τη χρεω-
 κοπημένη συνταγή του Μανιαδάκη, όλα τα αποβράσματα
 και τα καθάρματα της αποστασίας και προδοσίας, του χα-
 ριεδισμού και της λιποψυχίας, που διώχτηκαν από τό ΚΚΕ
 και από πρωτοπόρο δημοκρατικό κίνημα της χώρας και

απορροικανοὺν καὶ φαντάζονται ὅχι τόσο ὅτι θὰ ἀποπλάουν τὸ ΚΚΕ, μέ ὅτι θὰ παραστήρουν ἕνα μέρος ἀπὸ τοῦ ἀπο-
 θός του, σπαράνοντες «καρρευτικοὺς» τοῦ Ρέντη ἢ τοῦ
 Παπάγου ἢ ἀκόμα καὶ τοῦ ἀρχιχαρὸς Τίτο, πιστεύοντας ὅ-
 τι μωροὶν ἔτσι νὰ θολώσουν τὰ νερά. Δείχεται καὶ ἐπὶ
 τὴν ἀπελπισία καὶ τὴν σύγχυσή τους. Δὲ συμφρονίζονται
 οὔτε καὶ ἀπὸ τὸ πάθημα τῶν Μεταξά-Μανιαδάκη, πού τὰ
 κατάφεραν μέ τίς μεθόδους τους νὰ βοηθήσουν τὸ ΚΚΕ νὰ
 ἐκπαθαριστοῦν ἀπὸ δειλά καὶ ἀνάξια στοιχεῖα καὶ νὰ βγῇ
 ἀπὴν δοκιμασία τῆς βασιλομεταξίτικης διχτατορίας τὸ πῶς
 μεγάλο Κόμμα, τὸ Κόμμα ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου Λαοῦ. Πάντα
 βρίσκονται ὁρισμένα παλιωτόμαρα πού πουλιῖνται, πού λυ-
 γίζουν καὶ γίνονται ὄργανα τῶν ἐκμεταλλευστῶν ἐνάντια
 στοὺς ἐργαζόμενους. Ὅμως ὁ Λαὸς χαντακώνει μέ τὴν κα-
 ταρρόνια του τὰ σκολίκια αὐτά. Καὶ ἐμπιστεύεται καὶ
 ἀκολουθεῖ τοὺς ἀκατάβλητους ἥρωες ἀγωνιστὲς του. Καὶ
 τὸ ΚΚΕ, ἀτσάλωμένο καὶ ἀντρωμένο στὸν ἀγῶνα καὶ στίς
 δυσκολίες, πάντα βγαίνει πῶς γερὸ καὶ πῶς τρανὸ, ὅσο πῶς
 σκληρὴ εἶναι ἡ δοκιμασία.

Ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται σὲ καινούργιο κύκλο μεγάλων
 κοινωνικῶν συγκρούσεων. Καὶ οἱ κουκουῖδες ἀνασκουμπώ-
 νονται καὶ πάλι, ἀναδιοργανώνουν τίς δυνάμεις, χτίζουν
 τίς ὁργανώσεις τους καὶ ρίχνονται πῶς ἀποφασιστικοὶ πα-
 ρὰ ποτὲ στὴ δουλειά, στὸν ἀγῶνα.

Ἕνα σκοπὸ ἔταξαν στὴ ζωὴ τους: νάναι πάντα ἄξιοι
 τοῦ μεγάλου δασκάλου των, τοῦ Στάλιν. Φοιτοὶν στὸ σχο-
 λεῖο τοῦ Στάλιν. Διδάσκονται ἀπὸ Στάλιν. Μελετοὶν τὸ
 Στάλιν. Παίρνουν τὸ νόημα τῆς διδασκαλίας του καὶ γεν-
 νοῦν τὸν κουκουδέτικο μπολσεβίκισμό, πιστοὶ στὸ μαρξισμό-λε-
 νινισμό, ἐνάντια σὲ κάθε νεκρὸ γράμμα καὶ δογματισμὸ
 πού τόσο ἀμείλιχτα χτύπησε καὶ πολέμησε ὁ Στάλιν.

Καθοδηγούμαστε ἀπὴν πῶς πρωτοπόρα ἐπαναστα-
 τικὴ θεωρία καὶ ἀνήκουμε στὸν πῶς πρωτοπόρο ἐπαναστα-

STAT

τικό στρατό, στόν κομμουνισμό. Γι' αυτό και ἐνάντια σ' ὅ-
λα τὰ ἐμπόδια, τή μοναρχοφασιστική ἀντίδραση καί τήν
ἀμερικανοαγγλική ὑπερϊαλιστική ἐπέμβαση, ἡ νίκη μας
εἶναι σίγουρη.

Εἴμαστε οἱ στρατιῶτες τοῦ Στάλιν στήν Ἑλλάδα.
Καί τό μεγαλύτερο εὐτύχημα γιά τήν ἀνθρωπότητα ὁλό-
κληρη καί γιά μᾶς τοὺς Ἕλληνες, γιά τό Λαό τῆς Ἑλλά-
δας, εἶναι ὅτι μετά τό θάνατο τοῦ Λένιν ἔχουμε τό Στάλιν.

—Ζήτω τό Μπολσεβίκικο Κόμμα!

—Πιό ψηλά τή σημαία τοῦ μαρξισμού-λενινισμού!

—Ζήτω ὁ Μεγάλος Στάλιν!

★

STAT

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Νίκου Ζαχαριάδη: 'Η πάλη για τή Λευτεριά καί τή Δημο-
κρατία στην 'Ελλάδα.

'Η 'Ελλάδα στό δρόμο πρὸς τή Νίκη. - 'Αποφάσεις τῆς 1ης
'Ολομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

'Η Νέα κατάσταση καί τά καθήκοντα μας. - 'Απόφαση τῆς
6ης 'Ολομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

Νίκου Ζαχαριάδη: Καινούργια Κατάσταση - Καινούργιο Κα-
θήκοντα.

Μήτσου Παρτσαλίδη: Στά 31 χρόνια τοῦ ΚΚΕ.

Νίκου Ζαχαριάδη: Ι. Β. Στάλιν - 'Ο δάσκαλος καί ὁδηγός
τῆς, ὁ σύντροφος καί φίλος (ὁμιλία).

STAT

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Νίκου Ζαχαριάδη: 'Η πάλη για τή Λευτεριά καί τή Δημο-
κρατία στήν 'Ελλάδα.

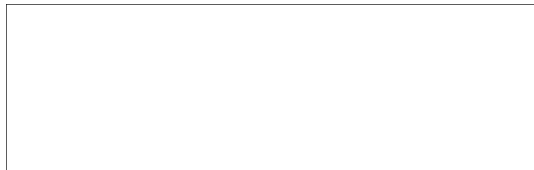
'Η 'Ελλάδα στό δρόμο πρός τή Νίκη. - 'Αποφάσεις τής 1ης
'Ολομέλειας τής ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

'Η Νέα κατάσταση καί τά καθήκοντα μας. - 'Απόφαση τής
2ης 'Ολομέλειας τής ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

Νίκου Ζαχαριάδη: Καινούργια Κατάσταση - Καινούργια Κα-
θήκοντα.

Μήτσου Παρτσαλίδη: Στά 31 χρόνια τοῦ ΚΚΕ.

Νίκου Ζαχαριάδη: Ι. Β. Στάλιν - 'Ο δάσκαλος καί ὁδηγη-
τής, ὁ σύντροφος καί φίλος (ὁμιλία).

STAT

STAT

Page Denied